

INNOVATIONS FOR SUCCESSFUL SOCIETIES

ပြည်သူ့အတွက် ဝန်ဆောင်မှုများ ရပ်ရွာလူထု စွမ်းအားဖြည့်မြှင့်တင်ရေးအတွက် အင်ဒိုနီးရှားအစီအစဉ် ၁၉၉၈-၂၀၀၆

အကျဉ်းချုပ်

၁၉၉၇ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းများနှင့်ရာသီဥတု ဆက်စပ်သော သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကြောင့် အင်ဒိုနီးရှား စီးပွားရေး ကျဆင်းလာသည့်အခါ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်များသည် ဆင်းရဲသော ကျေးလက် ဒေသအိမ်ထောင်စုများအတွက် အကျိုးသက်ရောက်မှု အားနည်းစေရန် နည်းလမ်းများ ရှာခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံတွင်းရှိ အားကောင်းသော အမျိုးသား ဖွံ့ဖြိုးရေး စီမံကိန်းအေဂျင်စီဖြစ်သည့် Bappenas မှ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့က အကြံပေးသည်မှာ ရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေး စမ်းသပ်မှုတစ်ခုကို တစ်နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာဖြင့် ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့်ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။ Kecamatan ဟုခေါ်သည့် ခရိုင်ခွဲအဆင့်တွင် အကောင်အထည်ဖော်နေသော Kecamatan ဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်တွင် ဆင်းရဲသော ရပ်ရွာလူထုများသို့ ဝန်ထမ်းများချပေးပြီး ရွာသားများအား ထိုရပ်ရွာကို လမ်းဖောက်ရန်၊ တံတား၊ စာသင်ကျောင်း၊ ဆေးခန်းများ စသည်ဖြင့် အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ်စေသည်။ ရပ်ရွာလူထုသည် စီမံကိန်းများကို ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်၊ စီမံကိန်းရေးဆွဲ၊ အကောင်အထည်ဖော်၊ ထိန်းသိမ်းကြရသည်။ ကျေးရွာလုပ်အားပေးရေး၊ ခရိုင်ခွဲကော်မတီဝင်များနှင့် ကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့အထူးသဖြင့် သင်တန်းပေးထားသော ညှိနှိုင်းရေးမှူးများfacilitatorမှ တာဝန်ယူကြီးကြပ်ကြသည်။ Bappenas ရှိ စီမံကိန်းရေးဆွဲသူများသည် မူလ KDP စီမံကိန်းကို ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့်ပြင်ဆင်ပြီး အဆင့်မြင့်ရန် ရေးဆွဲကြသည်။ အစပိုင်းအဆင့်များတွင် ပါဝင်ခဲ့သော ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသည် ပရိုဂရမ်ကို နောင်နှစ်နှစ်အကြာတွင် လွှဲပြောင်းတာဝန်ယူခဲ့သည်။ ရှစ်နှစ်တာကာလအတွင်း KDP အစီအစဉ်သည် အင်ဒိုနီးရှားရှိ ရွာပေါင်း ၇၀၀၀မှ ထက်ဝက်ကျော်ကို တိုက်ရိုက်အကျိုးပြုခဲ့သည်။ KDP ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်မရှိသော ဒေသများနှင့်ယှဉ်လျှင် အဆိုပါဒေသများသည် ဆင်းရဲတွင်းမှ အကြီးအကျယ်လွတ်မြောက်ရန် အထောက်အကူပြုပေးခဲ့ကြသည်။

Rushda Majeed သည် ၂၀၁၃ခုနှစ် အောက်တိုဘာတွင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဂျကာတာမြို့တွင် အင်တာဗျူးများ ပြုလုပ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ပြုစုခဲ့သည်။ ၂၀၁၃ခုနှစ် မေနှင့် ဇွန်တွင် Jonathan Friedman မှ နောက်ထပ်အင်တာဗျူးများပြုလုပ်ပြီး သုတေသနကို အားဖြည့်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စီးရီးနစ်ပိုင်း ဖြစ်သည့် "Expanding and Diversifying Indonesia's Program for Community Empowerment, 2007-2012" တွင်

ISS သည် Woodrow Wilson School ၏ ပြည်သူ့ရေးရာ နှင့် နိုင်ငံတကာရေးရာဌာန နှင့် the Bobst Center for Peace and Justiceတို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် အစီအစဉ်ဖြစ်သည် www.princeton.edu/successfulsocieties. ဝေဖန်အကြံပြုပေးရန် နှင့် ဤ စာတမ်းပါ နမူနာဖြစ်ရပ်များ ကိုမည်သို့အသုံးပြုနေသည် စသည့်အချက်အလက်များဝေမျှရန် စာဖတ်သူများကို ISS က - iss@princeton.edu သို့ ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ပထမပိုင်းဖြစ်ပြီး ၂၀၁၄ဖေဖော်ဝါရီတွင် ပုံနှိပ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အကူအညီ ဖြင့် Myanmar Multi-Donor Trust Fund မှ ကျခံကာ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။

နိဒါန်း

အာရှ စီးပွားရေးအကျပ်အတည်းသည် ၁၉ ၉ ၇ ခုနှစ် နှစ်လယ်တွင် အင်ဒိုနီးရှားသို့ ရိုက်ခတ်ခဲ့ပြီး စီးပွားရေးနောက်ပြန်ဆုတ်ယုတ်မှုကြောင့် ကျေးလက် ဆင်းရဲသားပြည်သူလူထု သန်းပေါင်းများစွာသည် ဆင်းရဲမှုမျဉ်းအောက် ကျရောက်ခဲ့သည်။ ပြီးခဲ့သည့် နှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်းတိုင်းပြည်သည်လူနေမှု အဆင့်အတန်း သိသာစွာ မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ တစ်ဒေါ်လာအောက် ဝင်ငွေသာရှိသော လူဦးရေသည် ၁၉၇၀ပြည့်နှစ်တွင် လူဦးရေ၏ ၅၀% အောက် ကျဆင်းခဲ့ပြီး ၁၉၉၇တွင်မူ ၂၀%အောက် လျော့ကျခဲ့သည်။ သို့သော် ညတွင်းချင်းပင် အဆိုပါ ရလဒ်များမှာ ပျက်သုန်းခဲ့ရသည်။

တိုင်းပြည် အခြေအနေ ပိုမိုဆိုးရွာ လာစေသည့် တစ်ချက်မှာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာပူနွေးလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အယ်နီညီဖြစ်ပေါ်ပြီး ရာသီဥတု စနစ်များ ဖောက်ပြန်ခဲ့သည်။ ဘဏ္ဍာရေး အကြပ် အတည်းအပြင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည် မိုးခေါင်မှုနှင့် တောမီးလောင်မှုတို့ကြောင့် သီးနှံများ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့သည်။

အစိုးရသည် နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုများအတွက် အမြန် ဆောင်ရွက်ကြရသည်။ ခေါင်းဆောင်များသည် ထိုပြဿနာအဖြေမှာ ရပ်ရွာအခြေပြု ဆင်းရဲမှု လျော့ချရေး အစီအစဉ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။

အခက်အခဲ မပေါ်ပေါက်မီ နှစ်အနည်းငယ် အလိုခန့် ၁၉၉၀ အစောပိုင်းကာလများတွင် အမျိုးသား ဖွံ့ဖြိုးရေး စီမံကိန်း ရေးဆွဲရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယ ဝန်ကြီးဖြစ်သည့်Bappenas သည် ကျေးလက်ဆင်းရဲမှု လျော့ချရန် နည်းလမ်းသစ်များ ရှာဖွေမည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ခဲ့သည်။

ဒုတိယဝန်ကြီးများ၏ အေဂျင်စီတစ်ခုဖြစ်သည့် Gunawan Sumodiningrat အစီအစဉ်သည် ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးHerman Haeruman၊ ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး Tatag Wiranto၊ မြို့ပြ မြေယာနှင့် အထူးအစီအစဉ် ညွှန်ကြားရေးမှူး Sujana Royat စသည်တို့ ပါဝင်ပြီး စမ်းသပ်မှု စီးရီးများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ကနဦးစမ်းသပ်မှုများသည် ပြည်သူလူထု အသက်မွေးမှုဘဝ မြင့်တက်ရန် နှင့် ဒေသတွင်းကွာဟမှုများသည် ကျွန်းပေါင်း ၁၇၀၀၀ ကျော်ရှိသည့် ကျွန်းဆွယ် နိုင်ငံတစ်ခုတွင် စိုးရိမ်ရသည့် အခြေအနေတစ်ခု ဖြစ်လာသဖြင့် ထို ကွာဟမှုများ လျော့ချရန် ရည်ရွယ်သည်။

ဆင်းရဲမှုလျော့ချရေး စမ်းသပ်မှုတွင် ဗဟိုအစိုးရမှ ငွေကို ကျေးလက်ခေါင်းဆောင်များသို့ လွှဲပေးပြီး ၎င်းတို့မှ အိမ်ထောင်စုများအတွက် တိရစ္ဆာန်နှင့် အခြား ပိုင်ဆိုင်မှုများ ဝယ်ယူရန် တာဝန်ယူကြရသည်။အခြား စီမံကိန်းများ တွင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ ဒိန်းမတ်အာဂျင်တီးနား စီးပွားရေး ပညာရှင် Frida Johansen၏ အဖွဲ့လေးဖွဲ့စည်းပြီး ကျေးရွာ အဆောက်အအုံများ တည်ဆောက်ရေးတွင် လုပ်အားအခြေခံ နည်းလမ်း များ အသုံးပြုခဲ့သည်။

သို့သော် ကေ့စ်တိုင်းတွင် ရည်ရွယ်ထားသော အရင်း အမြစ်များမှာ ပြည်သူများ ဆီသို့ မရောက်ရှိဘဲ ဒေသခေါင်းဆောင်များနိုင်ငံရေး သမားများနှင့် ဝန်ထမ်းများအိတ်ထဲသို့သာ ရောက်သွား ကြသည်။

၁၉၉၇အစောပိုင်းစီးပွားရေးအကြပ်အတည်း မဖြစ်ပွားမီလေးတွင်Bappenasအဖွဲ့သည် ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် ပူးပေါင်းပြီး ရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေး စီမံချက်စမ်းသပ်မှုများကိုအကြမ်းဖျင်း ၄၀၀၀ခန့်ရှိသောkecamatan(ခရိုင်ခွဲများ၊ ခရိုင်တစ်ခု

ISS သည် Woodrow Wilson School ၏ ပြည်သူ့ရေးရာ နှင့် နိုင်ငံတကာရေးရာဌာန နှင့် the Bobst Center for Peace and Justiceတို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် အစီအစဉ်ဖြစ်သည် www.princeton.edu/successfulsocieties. ဝေဖန်အကြံပြုပေးရန် နှင့် ဤ စာတမ်းပါ နမူနာဖြစ်ရပ်များ ကိုမည်သို့အသုံးပြုနေသည် စသည့်အချက်အလက်များဝေမျှရန် စာဖတ်သူများကို ISS က - iss@princeton.edu သို့ ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

အောက်ရှိ ဒေသအုပ်ချုပ်ရေး ယူနစ်များ၊ တစ်ခုတွင် ရွာ သို့မဟုတ် desa ၂၀ ခန့်ပါဝင်သည်) ၁၂ခုတွင် စတင်ခဲ့သည်။ ယခင်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် မတူဘဲ ယခု အစီအစဉ်အသစ်သည် ရံပုံငွေများကို ကျေးရွာများသို့ တိုက်ရိုက်ချပေးပြီး ကျေးရွာသားများ အား ၎င်းတို့အရင်းအမြစ်များ အသုံးပြုပြီး တာဝန်ယူမှုရှိစေရန် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

စီးပွားရေးအကြပ်အတည်းနှင့် အယ်နီညို ရိုက်ခတ်ခံ ရသည့် ၁၉၉၇ နောက်ပိုင်းတွင် စမ်းသပ်စီမံကိန်းကို အဆင့်မြင့်တင်ရန် ချက်ချင်း လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ခဲ့ သည်။ နိုင်ငံငွေကြေးဖြစ်သည့် ရူပီး တန်ဖိုး ကျဆင်းပြီး စီးပွားရေးနေေးကွေးသွားသောအခါ ဆင်းရဲမှု ပိုမိုဖြစ်ပွား လာခဲ့သည်။

အင်ဒိုနီးရှား ကမ္ဘာ့ဘဏ် လူမှုရေးဖွံ့ဖြိုးမှု အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ပြီးအစိုးရကို၁၉၉၄ကတည်းက အကြံပေးခဲ့ သော ScottGuggenheim က ပြန်ပြောသည်မှာ "အစိုးရက အလွန်ကြောက်နေပါတယ်။ အလားတူ ကမ္ဘာ့ဘဏ်ကလည်း အလွန်ကြောက်ခဲ့ပါတယ်။

စိန်ခေါ်မှု (THE CHALLENGE)

အင်ဒိုနီးရှားခေါင်းဆောင်များနှင့် နိုင်ငံခြားသား အလှူရှင်များသည် ဂျကာတာ မြို့ကြီးမှ အလှမ်းဝေးသော ကျေးလက်ဒေသ ဆင်းရဲသည့် ပြည်သူများသို့အကူအညီများ အလျင်အမြန်ပေးရန် ဆန္ဒ ပြင်းပြ နေကြသည်။ ဒေသအစိုးရ ကိုကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရသည့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန သည် AyipMuflich၊ Prabawa Eko Soesanta, Eko SriHaryanto Bito Wikantosaတို့ကို Bappenasအား အစီအစဉ်အသစ် ကူညီရန် စေလွှတ်ခဲ့သည်။ Guggenheimအပြင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ဘဏ္ဍာရေးနှင့် လုပ်ငန်း အော်ပရေးရှင်း အကြံပေး Unggual Suprayitnoi Yogana Prasta နှင့် စီးပွားရေး ပညာရှင်များနှင့် အခြား နည်းပညာဝန်ထမ်းများအား အကြံပေးရန်၊ စီမံကိန်း ရေးဆွဲရေးနှင့် အကောင်အထည်

ဖော်ရေးတို့ကို ကူညီရန် စေလွှတ်ခဲ့သည်။

မေးခွန်းမေးစရာရှိသည်မှာ Bappenas အဖွဲ့သည် ခရိုင်ခွဲ ၁၂ခုတွင် ရှိသော စမ်းသပ် စီမံကိန်းများကို တိုးချဲ့ခြင်း အားဖြင့် တောင်အာရှနှင့် သမုဒ္ဒရာအတွင်း ပြန်ကျ နေသော ထောင်ပေါင်း များစွာသော ကျွန်းများပေါ်ရှိရာစု ထောင်စု များစွာ သော ကျေးရွာများသို့ အသက် ဆက်နိုင်ရန် ဖြစ်မဖြစ် မေးခွန်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် အစီအစဉ် ရေးဆွဲသူများသည် ရှုပ်ထွေးပြီး အန္တရာယ်များသော ပြဿနာများကိုဖြေရှင်းခဲ့ကြသည်။ ထိုပြဿနာ များသည် အဆင့်မြင့်တင်ရေး အတွက် အနှောင့်အယှက်များဖြစ်လာနိုင်သည်။

ပထမဆုံး စိန်ခေါ်မှုမှာ ရံပုံငွေများသည် ဆင်းရဲသော အကူအညီ လိုအပ်နေသည့် ကျေးရွာများသို့ ရောက်ရှိရန်ဖြစ်သည်။ အဓိကရန်သူမှာ အဂတိ လိုက်စားမှု ဖြစ်သည်။ဗဟိုအဆင့်မှ ပြည်နယ်များ၊ ပြည်နယ်ငယ်များ၊ မြို့တော်များ၊ ခရိုင်များ၊ ခရိုင်ခွဲများ ပါဝင်သောအစိုးရ အလွှာအဆင့်ဆင့်တွင် အဂတိလိုက်စားမှု ကျယ်ပြန့်စွာ ဖြစ်ပွားနေသည်။ ၁၉၉၇ခုနှစ်တွင် Transparency International မှ အဂတိလိုက်စားမှုအပေါ်ပြည်သူများ၏ ထင်မြင်ချက် ကိုစစ်တမ်းကောက်သည့်ညွှန်ကိန်းတွင် အင်ဒိုနီးရှားသည်၅၂နိုင်ငံတွင်၄၆ နိုင်ငံမြောက် ဖြစ်ပြီးရုရှားကိုလံဘီယာနှင့်နိုင်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံအပေါ်တွင်ရှိသည်။ Royat ကပြောကြားသည်မှာ အစိုးရဝန်ထမ်းများသည် အောက်သို့ ငွေချပေးရာတွင် ဖြတ်တောက်ရန်တောင်းဆိုကြသည်။ အရေးယူမှုများ လည်း မရှိပေ။ ကန်ထရိုက်တာများသည်လည်း သူတို့လုပ်နိုင်သမျှ အပေါ်ယံကဲ့ယူကြသည်။

ထို့အပြင် တင်းကြပ်သော အစိုးရစည်းမျဉ်းများသည် ဆန်းသစ်တီထွင်မှုများကို အားမပေးပါ။ Guggenheim ကမှတ်ချက်ချသည်မှာစည်းမျဉ်းများသည် အစိုးရ အချို့ကို ပြည်သူလူထုသို့ ငွေချပေးရာ တွင် အလွယ်တကူမပေးနိုင်ရန် တားမြစ် ထားသည်။Bappenas နှင့် မူဝါဒချမှတ်သူများ

စဉ်းစားသကဲ့သို့ ဒေသအစိုးရများသို့ လုပ်ပိုင်ခွင့် တာဝန်ဝတ္တရားများခွဲဝေပေးခြင်းသည် ယာယီအားဖြင့် ပိုမိုရှုပ်ထွေးစေနိုင်သည်။

ကျေးရွာအဆင့်တွင်လည်းအန္တရာယ်များ ရှိနေသည်။ အင်ဒိုနီးရှားသည် ကျေးရွာ အခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေးပုံစံနှစ်မျိုးကို ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း ရလဒ်များမှာ ကန့်သတ်ချက်များ ရှိနေသည်။ ၁၉၉၃ တွင်အစိုးရသည်နောက်ကျကျန်နေသော ကျေးရွာများ အတွက် အစီအစဉ်ဟုခေါ်သည့် Inpres Desa Tertinggal (IDT)က အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ IDT အစီအစဉ်တွင် ကျေးရွာများကို ရှုပီး ၂၀သန်း (အမေရိကန် ဒေါ်လာတစ်သောင်း) ရှိသော ဂရန်များချပေးပြီးဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် ဝင်ငွေတိုး လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်စေခဲ့သည်။ ငွေသုံးစွဲမှုကို အနည်းဆုံး သုံးစွဲရန်လည်း ကန့်သတ်ထားသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ် စီးပွားရေး ပညာရှင် Johansen သည် အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းပြီးအစီအစဉ်ကိုစောင့်ကြည့် အကဲဖြတ်ခြင်း နှင့်ဒီဇိုင်းချိန်ညှိပေးခဲ့သည်။နှစ်နှစ်အကြာတွင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်အကူအညီဖြင့်အစိုးရသည်ကျေးရွာ အဆောက်အအုံ တည်ဆောက်ရေး အစီအစဉ်ကို ချပေးခဲ့သည်။ထိုအစီအစဉ်တွင်ဂရန်များတွင် ငွေပမာဏပိုများပြီးရှုပီး၁၅၀သန်း (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆၈၀၀၀)ကျော်ချပေးခဲ့ပြီးကျေးရွာ၏ လမ်း၊ တံတားနှင့် အခြားအဆောက်အအုံများတည်ဆောက်ရန် ကူညီခဲ့သည်။

ထိုအစီအစဉ် နှစ်ခုလုံးတွင် ထင်ရှားသည်မှာ ကျေးရွာအတွင်း လက်တစ်ဆုပ်စာ လူအနည်းငယ်သာ အကျိုးရှိစေပြီး ဆင်းရဲပြီး သီးသန့်ခွဲခြားထားသည့် အုပ်စုများမှာ မပါဝင်ပေ။ Royat က ကျွန်တော်တို့ အတွေ့အကြုံအရ IDTက ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငွေတွေက ကျေးရွာ ရေပေါ်ဆီတွေ လက်ထဲမှာဘဲ ရှိတယ်။ သာမန်ပြည်သူတွေက လက်လှမ်းမမီပါဘူး ဟုပြောကြားခဲ့သည်။ IDT အစီအစဉ် ကိုစာရင်း ဇယားအရ အကဲဖြတ်သည့်အခါတွင် တွေ့ရှိရသည်မှာ

အစီအစဉ်သည် ဆင်းရဲမှုလျော့ချရာတွင် အကျိုး သက်ရောက်မှု မရှိကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။

နောက်ထပ် စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုမှာ ဒေသအဆင့် တွင် စွမ်းဆောင်ရည်မရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အချို့ကျေးရွာများ တွင်၎င်းတို့အိမ်ထောင်စုများအားဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ရာတွင်ပါဝင်စေသည့်လေ့ရှိသော်လည်း အခြားကျေးရွာများတွင် နည်းနည်း သို့ လုံးဝ အတွေ့အကြုံမရှိကြပါ။ ၎င်းတို့အတွက် အလိုအပ်ဆုံး စီမံကိန်းကိုဖော်ထုတ်ရန်နှင့် အခြားလုပ်ငန်းများ စီမံခန့်ခွဲရန်အတွေ့အကြုံမရှိကြ။နိုင်ငံအနှံ့ရှိကျေး လက်ဒေသဆင်းရဲသားများအား အကျိုးသက်ရောက် စေမည့်အစီအစဉ်အသစ်သည်လူအများကို စွမ်းရည် မြင့်တင်ပြီး ၎င်းတို့၏ ပါဝင်မှု မည်သို့လုပ်နိုင်ကြောင်း သိရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အင်ဒိုနီးရှား၏ အလွန်များပြားသောယဉ်ကျေးမှုနှင့် နေရာဒေသ ကွဲပြားမှုများကြောင့်လည်း အဆိုပါပုံစံသည် ရိုးရှင်းပြီး အနေအထားအမျိုးမျိုးတွင်လုပ်ဆောင်ရန် အဆင် ပြေရမည်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးဒီဇိုင်းတွင် အမျိုးသမီးများအသံနှင့်သီးခြားခွဲထုတ်ထားသော ရပ်ရွာ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်အဖွဲ့ဝင်များလည်းပါဝင် ရမည် ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ် ရှုပ်ထွေးသည့် အခြေအနေမှာ နိုင်ငံရေး ပဋိပက္ခစတင်ပေါ်ပေါက်လာသည်။ စီးပွားရေးမတည်ငြိမ်သည့် အခြေအနေတွင် အဂတိလိုက်စားမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြည်သူများ၏ မကျေနပ်မှုများ အဆမတန်မြင့်တက်လာသည်။ ဘတ်ဂျက်ကို ထိန်းညှိရန် အလိုငှာ လျှပ်စစ်မီတာခကောက်ခံခြင်းများ ဖယ်ရှားပေးခြင်းကို နောက်ဆုံး ကောက်ရိုးတမူ၍ အဖြစ်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၉၈မေတွင် ပြည်သူလူထု ဆန္ဒပြမှုများနှင့် မတည်ငြိမ်မှု များသည် နိုင်ငံကို တုန်လှုပ်ခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်း၃၀ကျော် အာဏာကိုင်စွဲထားသည့် ဆူဟာတို ပြုတ်ကျခဲ့သည်။ ဆူဟာတိုသည် အာဏာကို ဒုသမ္မတ J.B.Habibie သို့ လွှဲပြောင်းခဲ့သည်။ သူက

တစ်နှစ်အတွင်းအစိုးရပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လုပ်မည်ဟု ရွေးကောက်ပွဲတွင် ကတိပေးခဲ့သည်။

အန္တရ်ဖာအလွန်များသည်။နောက်သမ္မတ မည်သူ ဖြစ်မည်ကို မည်သူမျှမသိကြပါ။မူဝါဒ ဦးတည်ချက်များ မည်သို့ဖြစ်မည် မသိကြ။ အစိုးရသည် ရေရှည် လက်တွဲနိုင်ပါ့မလား မသိကြပါ။

သို့ရာတွင် Bappenas ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး အဖွဲ့အတွက်မူ လျှင်မြန်သော အခြေအနေသည် ခေတ်ဟောင်းမှ ဖောက်ထွက်ရန် နှင့် မကြုံစဖူး ပမာဏဖြင့် ရှေ့ဆက်ရန် အခွင့်အရေးပေးခဲ့သည်။

တုန့်ပြန်မှု တောင်သတ်မှတ်ခြင်း (FRAMING A RESPONSE)

၁၉၉၈ အစောပိုင်းတွင် အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးများသည် လမ်းများပေါ်တွင် ချီတက်ပြီး အပြောင်းအလဲအတွက် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအဖွဲ့သည် အစည်းအဝေးခန်းတွင်စုရုံးပြီး နှစ်မြွှာသော ဦးတည်ချက်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ကြရသည်။ ပထမမှာ ကျေးလက်ဘဝ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း မြှင့်တင်ရေးနှင့်ဒုတိယမှာ ကျေးလက် နေပြည်သူများ အတွက် ပြည်သူ့အရင်းအမြစ်များကို သုံးရန် ၎င်းတို့ကိုယ်ပိုင်ရိုးရာခေါင်းဆောင်များနှင့် အစိုးရများမှ တဆင့် အဖွဲ့အစည်းများ အားကောင်းလာရန် ၎င်းတို့အသံကို ပိုမိုနားထောင်ရန်ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့တွင်လူမှုမနုဿဗေဒပညာရှင်များနှင့် ရပ်ရွာလူထု တွင်နေထိုင်ခဲ့သော မြေပြင်မှ ဝန်ထမ်းများပါဝင်သည်။ အဖွဲ့ဝင်များသည် ရပ်ရွာအဆင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲခြင်းနှင့် ရေနှင့်မိလ္လာအညစ်အကြေးစီမံခန့်ခွဲခြင်းတို့ကို အိန္ဒိယတွင် လုပ်ကိုင်ပုံ၊ဘုရားဇီးတွင် ပညာပေး စမ်းသပ်ပုံ စသည့်ရပ်ရွာလူထုသို့ အရင်းအမြစ်များ တိုက်ရိုက်လွှဲပြောင်းပေးပုံကို လေ့လာကြသည်။ သူတို့သည် အတွေ့အကြုံများကို လေးလေးနက်နက်

သုံးသပ်ခဲ့ကြသည်။သူတို့သည် လုပ်ငန်းအပြီးသတ် တွင်လည်းလူမျိုးရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ရှုထောင့်များမှလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားခဲ့ကြသည်။

အဆုံးသတ်တစ်ခုမှာထင်ရှားပါသည်။KDP စမ်းသပ် အစီအစဉ်ကို အဆင့်မြင့် လိုလျှင် ကွဲပြားခြားနားမှုများ ကိုလက်ခံရန်နှင့်တာဝန်ခံမှုတာဝန်ယူမှုကို မြှင့်တင် ပေးမည့် ဒီဇိုင်းကို သေချာ ရေးဆွဲ ရန် လိုအပ်ပါသည်။ အဖွဲ့၏ အဆုံးသတ် အကြံပြုချက်တွင် လူမှုရေး အရင်းအနှီးများ၊ ပြိုင်ဆိုင်မှုများ၊ ပွင့်လင်းမြင်သာမှု၊ ထိန်းညှိမှုများ၊အကန့်အသတ်ရှိသောဆုံးဖြတ်ချက် များ၊လုပ်ထုံးလုပ်နည်းရိုးရှင်းမှုစသည့်နည်းလမ်းများ ပါဝင်သည်။ထိုနည်းလမ်းများသည်အရင်းအမြစ်များ နည်းပါးနေသောတိုင်းပြည်တွင်ကျေးလက်ဆင်းရဲသား ပြည်သူလူထုဘဝများအပေါ် တွင်ကြီးမားသော အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ရပ်ရွာလူထုလူမှုရေးအရင်းအနှီးများလှုံ့ဆော် အားပေးခြင်း(Mobilize Community Social Capital)

Bappenas အဖွဲ့သည် သူတို့အစောပိုင်းက စမ်းသပ်ခဲ့သော ရပ်ရွာအခြေပြု ဖွံ့ဖြိုးရေး မဟာဗျူဟာကို ကိုင်စွဲသည်။ သုတေသနတွင် တွေ့ရှိသည်မှာ ရပ်ရွာမှ ရွေးချယ် စီမံခန့်ခွဲသော စီမံကိန်းများသည် အစိုးရနှင့် အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများမှ ရွေးချယ်သော စီမံကိန်းများထက် အောင်မြင်သည်။ အဖွဲ့အဆိုပြုသော ပုံစံတွင် အင်ဒိုနီးရှား ရိုးရာ လူထုအတွင်း အပြန်အလှန် အပေးအယူပြုသော သဘော၊ မှုဝေသောသဘော၊ လူမှု အရင်းအနှီးသဘောများ အပေါ်တွင် အခြေခံသည်။ gotong royong (ဝန်ထုပ်များကို မျှထမ်းခြင်း) ဟုခေါ်သည့် သဘောတရားများနှင့် musyawarah(ဆုံးဖြတ်ချက်များ အတူတကွ ချမှတ်ခြင်း)တို့သည်တိုင်းပြည်တပုဒ်ရှိ ရပ်ရွာလူထု အတွင်းအခြေခံသဘောတရားများဖြစ်သည်။ ထိုအဆင့်တွင်အစိုးရအဖွဲ့သို့မဟုတ် အခြား အဖွဲ့အစည်းများတွင်မရှိသောအိမ်နီးချင်း အချင်းချင်းကြား လူမှုရေး တာဝန်ယူမှု ကျင့်ဝတ်များ

ရှိနေသည်။

ယှဉ်ပြိုင်မှုနှင့်မိတ်ဆက်ခြင်း(Introduce Competition)

သို့ရာတွင် ရပ်ရွာအခြေပြု အစီအစဉ်များကို

အထောက်အပံ့ပေးပေးရာတွင် ယှဉ်ပြိုင်စေခဲ့သည်။

ကျေးရွာအသီးသီးမှခေါင်းဆောင်များအကြားတွင်

ပူးပေါင်းလိမ်ညာရန်မညီထားလျှင်ဒေသ

ကိုယ်စားလှယ်များသည်အကောင်းဆုံးစီမံကိန်းများကို

မဲပေး ရွေးချယ်ပြီးနောက် ကျန်သည့်ရံပုံငွေ မချပေးရ

စာပိုဒ် ၁ : ခရိုင်ခွဲ

အင်ဒိုနီးရှား၏ ပြည်နယ်၃၄ခုကို ခရိုင်များခွဲထားပြီး ထိုခရိုင်တစ်ခုစီတွင် ခရိုင်ခွဲ သို့မဟုတ် kecamatan များအကြမ်းဖျဉ်း ၄၀၀ခန့် ထပ်ခွဲထားသည်။ ထိုခရိုင်ခွဲတစ်ခုစီတိုင်းတွင် ရွာပေါင်း ၂၀ခန့် ရှိပါသည်။ သမိုင်းကြောင်းအရ ခရိုင်ခွဲတစ်ခုစီသည် စုစည်းထားသော လူမှုရေးယူနစ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ Haeruman က အဲဒီနေရာဟာ ဈေးရှိတဲ့နေရာ ဗဟိုကျတဲ့နေရာဖြစ်တယ်။ လူမှုရေးယူနစ်တစ်ခုလည်းဖြစ်တယ်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်တွေဟာ ခရိုင်ခွဲအဆင့်မှာရှိတယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေကအသားကျနေတယ်။ ခရိုင်အဆင့်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတွေက ခရိုင်ခွဲအဆင့်ကို အရေးမကြီးလို့ သတ်မှတ်ပေးမယ့် ကျေးရွာသားတွေက အစိုးရနှင့် ဆက်ဆံတဲ့အခါ အဓိက အရေးကြီးတဲ့ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းအဖြစ် ထင်မြင်ကြတယ် ဟုပြောကြားခဲ့သည်။

ခရိုင်ခွဲတစ်ခုတိုင်းတွင် ကျေးရွာခေါင်းဆောင်များပါဝင်သော ကောင်စီတစ်ခုဖွဲ့စည်းသည်။ ထိုကောင်စီသည် တစ်နှစ်တွင် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဆုံသော်လည်း KDP သည် အဆိုပါ ဖွဲ့စည်းပုံအပေါ်တွင် အခြေခံတည်ဆောက်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် ခရိုင်ခွဲများတွင် ဘတ်ဂျက်မရှိကြပါ။ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း အာဏာမရှိကြ။ ထို့ကြောင့် အခြားရောထွေးနေသော အကျိုးစီးပွားများအပေါ်တွင် လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းမရှိပါ။

ခရိုင်ခွဲအဆင့်တွင် KDP ကို စုစည်းခြင်းသည် အခြား အကျိုးတစ်ခုရှိသေးသည်။ ၎င်းမှာ ညှိနှိုင်းရန် လိုအပ်သည့် သို့မဟုတ် အလေအလွင့်များသည့် စီမံကိန်းများဖြစ်သည့် လမ်းဖောက်သည့် စီမံကိန်းများကို ခန့်ခွဲရန် လွယ်ကူစေသည်။ Bappenas ကျေးလက်ဒေသ အဆောက်အအုံတည်ဆောက်ရေးရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် Samsul Widodo က ကျွန်တော်တို့ ခရိုင်လမ်းတွေဖောက်ခဲ့တယ်။ အခုကျွန်တော်တို့ ကျေးရွာခြင်းဆက်လမ်းတွေ ကွန်ရက်တွေ လိုအပ်နေပါပြီ ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

အစောပိုင်းစမ်းသပ်ချက်များတွင်တွေ့ရှိရသည်မှာ ထိုတာဝန်များနှင့်မျှဝေထမ်းဆောင်ရေးများသည် မက်လုံးများမရှိသဖြင့်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ခေါင်းဆောင်များနှင့် သူတို့မိတ်ဆွေများသည် အစိုးရအစီအစဉ် အကျိုးအမြတ်များကို၎င်းတို့အတွက်သာ ရယူခဲ့ကြသည်။Bappenas အဖွဲ့ဝင်များသည် ထိုကဲ့သို့ ရေပေါ်ဆီများက ကိုယ်ကျိုးအတွက် ပြုလုပ်နေခြင်းကို လျှော့ချရန် ကျေးရွာများတွင်စီမံကိန်း

သေးသောနေရာများကိုရွာသားများအား ရွေးချယ် စေခြင်းသည် လူနည်းစုထက်စာလျှင် လူများစု၏ ဘဝများအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်စေသည်။

ခရိုင်ခွဲတစ်ခုအတွင်းမှကျေးရွာတစ်ရွာသည် ပြိုင်ပွဲတစ်ခုအတွက်ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် အကြံပြုလွှာ ၄၀တင်လျှင် ပုံမှန်ကျေးရွာကြား ဖိုရမ်တစ်ခုသည် ငွေကြေးပမာဏနှင့် ဂရုစိုက်မှုအသေးပေါ်မူတည်ပြီး စီမံကိန်း ၁၀ခုမှ ၁၅ခုအထိကို ရန်ပုံငွေချပေးသည်။ အရွေးမခံရသော စီမံကိန်းများကို လာမည့်နှစ်အတွက်

ပြန်စဉ်းစားရန် ပြန်တင်နိုင်သည်။ ခရိုင်ခွဲများကို အဓိက အုပ်ချုပ်ရေး ယူနစ်အဖြစ်ရွေးချယ်ရသည့် အခြားအရေးကြီးသော အကြောင်းပြချက်များရှိသည်။ (စာပိုဒ်တစ်ခု တွင်ကြည့်ပါ)

စောင့်ကြည့်ထိန်းညှိမှုများဖန်တီးခြင်း (Create Checks and Balances)

ကျေးလက်ပြည်သူများအစိုးရရန် များမှ အမှန် တကယ်အကျိုးအမြတ်ရစေရန် Bappenas အဖွဲ့သည် စောင့်ကြည့်ထိန်းညှိသောစနစ် တစ်ခု ထည့်သွင်း ထားသော လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအဆင့်ဆင့် ရေးဆွဲပြီး ပွင့်လင်းမြင်သာစေရန်ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ပထမအဆင့် တွင်အစိုးရသည်ခရိုင်ခွဲ ကျေးရွာကြား ဖိုရမ်တွင် ရန်ပုံငွေဂရန် ယှဉ်ပြိုင်ရန်ကြေငြာသည်။ ခရိုင်ခွဲ တစ်ခုစီတိုင်းတွင်ထိုယှဉ်ပြိုင်မှုကိုကြီးကြပ်ရေး ခရိုင်ခွဲ ကော်မတီကိုရွေးချယ်သည်။ ထိုကော်မတီတွင် ကျေးရွာတိုင်းမှအမျိုးသမီးနှစ်ဦးနှင့်အမျိုးသားနှစ်ဦး စုစုပေါင်းရှဦးပါဝင်သည်။ ထိုကိုယ်စားလှယ်များကို ကျေးရွာ ပြည်သူ့ အစည်းအဝေးတွင် လက်ထောင်ခြင်း သို့ စက္ကူပေးခြင်းဖြင့် ရွေးချယ်သတ်မှတ်သည်။

ကော်မတီတွင်နှစ်ဖွဲ့ဖွဲ့ပြီး တစ်ဖွဲ့က ဘဏ္ဍာရေး လုပ်ငန်းစဉ်များကို စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးပြီး ထိုအဖွဲ့ကို ဘဏ္ဍာရေးစီမံခန့်ခွဲသည့်ယူနစ်ဟုခေါ်သည်။ အခြား တစ်ဖွဲ့မှာ ရလဒ်များ ကိုစစ်ဆေး သည့် အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ (အဖွဲ့များသည် စာရင်းစစ်ခြင်း၊ ဈေးနှုန်း နှိုင်းယှဉ်ခြင်း၊ ဈေးနှုန်းတွက်ခြင်း၊ အင်ဂျင်နီယာဆိုင်ရာ အကဲဖြတ်ခြင်း စသည့် သင်တန်းများ ထပ်မံရရှိသည်။)

နောက်အဆင့်တွင်ကျေးရွာတစ်ရွာချင်းစီက အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသားတစ်ဦးကို ကျေးရွာ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများအဖြစ်လုပ်အားပေးခန့်အပ်သည်။ ၎င်းတို့၏အလုပ်မှာ အိမ်နားနီးချင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် စီမံကိန်းအကြံပြုအစည်းအဝေးများပြုလုပ်ရန် စုစည်းသည်။ ထိုအစည်းအဝေးများသည် ကျေးရွာအတွင်း လိုအပ်ချက်နှင့် အိုင်ဒီယာများကို

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆွေးနွေးသည့် အစည်းအဝေးများ ဖြစ်သည်။ ရပ်ရွာလူထုသည် မည်သည့် စီမံကိန်းမဆို ဥပမာ ဆောက်လုပ်ရေး၊ ပညာရေး၊ ဝင်ငွေတိုး လုပ်ငန်းများ စသည့်တို့ကို လွတ်လွတ် လပ်လပ် အကြံပြုနိုင်သည်။ သို့သော်စစ်တပ်နှင့် ဘာသာရေး ဆိုင်ရာရည်ရွယ်ချက်များရှိသည့်စီမံကိန်းများ သို့မဟုတ် တရားမဟုတ်မှုယစ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးခြင်းသို့မဟုတ်မြေသိမ်းခြင်းစသည်တို့ပါဝင် နေသည့်စီမံကိန်းများကိုမူBappenasအဖွဲ့က တားမြစ် ထားသည်။

တတိယအဆင့်တွင်ဒုတိယအကြိမ်ကျေးရွာ အစည်းအဝေးခေါ်ယူပြီးလူထုသည်ဦးစားပေး စီမံကိန်း နှစ်ခုကိုရွေးချယ်ရသည်။ အနည်းဆုံးတစ်ခုသည် အမျိုးသမီးအဖွဲ့များမှတင်ပြသောစီမံကိန်းဖြစ် ရမည်။ နောက်ပိုင်းတွင်ကျေးရွာများသည် အမျိုးသမီးများ ချေးငွေရန်ပုံငွေအဖွဲ့များမှတင်သွင်းသည့် တတိယ အဆိုပြုလွှာကိုထည့်သွင်းကြသည်။ ကျေးရွာ သားများ သည်အဆိုပြုလွှာများကို ရိုးရှင်းသည့်ပုံစံများ တွင် ထည့်သွင်းရေးသားနိုင်ရန်ကိုယ်စားလှယ်များ ရွေးချယ်ကြသည်။ ထိုပုံစံတွင် စီမံကိန်းတည်နေရာ၊ အကျိုးသက်ရောက်သည့် လူဦးရေ ပမာဏနှင့် တစ်ခုစီအတွက်အကြမ်းဖျဉ်းကုန်ကျစရိတ် တို့ပါဝင်သည်။ အဆိုပြုလွှာရေးသားသူ များသည် ထိုရေးသားမှုအတွက်သင့်လျော်သည့် လုပ်ကြသည်။ ခရိုင်ခွဲရလဒ်စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့သည် ကျေးရွာများ သို့သွားရောက်ပြီး အဆိုပြုလွှာများ ပြီးစီးရန်ကူညီကြ သည်။

ထို့နောက် ကျေးရွာကြားဖိုရမ်တွင် အဆိုပြုလွှာများကို ဆွေးနွေးရာတွင်ရလဒ်စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာများကိုလည်း ထည့်သွင်းဆွေးနွေးသည်။ ထိုဖိုရမ်တွင် ကျေးရွာအဆိုပြုလွှာများကို အဆင့်များ သတ်မှတ်သည်။ အဆင့်သတ်မှတ်ရာတွင် စီမံကိန်းဖြစ်နိုင်ခြေ၊ အကျိုးသက်ရောက်မှု၊ ကျေးရွာ သည်ယခင်စီမံကိန်းများကိုမည်မျှထိန်းသိမ်းနိုင်မှု၊ ရွာသားများထည့်ဝင်မှုနှင့် အခြားအချက်အလက်များ

အပေါ် အခြေခံသတ်မှတ်သည်။ ဖိုရမ်တွင် အောင်မြင်သည့် အဆိုပြုလွှာများကို ရွေးချယ်ပြီး သဘောတူ ညီချက် ရယူကြသည်။

ငါးဆင့်မြောက်နှင့်နောက်ဆုံးအဆင့်တွင် အထူး ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသို့ မဟုတ်ပုဂ္ဂလိက အကြံပေးများ သည်အမှတ်များသောအဆိုပြုလွှာများ၏ ကျေးရွာ အဖွဲ့များကို စီမံကိန်းဒီဇိုင်းရေးဆွဲခြင်း၊ ကုန်ကျစရိတ် တွက်ချက်ခြင်းတို့ကို အသေးစိတ် ဆောင်ရွက် ကြသည်။

ငွေကြေးစစ်ဆေးမှုများထည့်သွင်းခြင်းနှင့် ရှိရင်းလွယ်ကူအောင်ပြုလုပ်ခြင်း (Streamlines and add financial checks)

ဒီဇိုင်းတွင် ရံပုံငွေများကို တရားမဝင် လေလွင့်ခြင်းများ မဖြစ်ရန်ကာကွယ်သည့်အချက်များပါဝင်သည်။ ဒေသအစိုးရ၏ခရိုင်အင်ဂျင်နီယာမှ စစ်ဆေးပြီးနောက် အောင်မြင်သည့်ကျေးရွာများသည် ရွေးချယ်ထားသော အဆိုပြုလွှာများအတွက်ဂရန် သဘောတူညီချက် ကိုရေးထိုးရသည်။ ထိုသဘော တူညီချက်တွင် စီမံကိန်းဒီဇိုင်း၊ ဘတ်ဂျက်၊ မြေပုံ၊ ရပ်ရွာမှ ထည့်ဝင်မည့်အတိုင်းအတာပမာဏနှင့် ရပ်ရွာတွင်လူစည်ကားသည့်နေရာများတွင် သတင်း အချက်အလက်များကြေငြာခြင်းစသည်ဖြင့် အသေးစိတ်ပါဝင်သည်။

ခရိုင်ခွဲဘဏ္ဍာရေးယူနစ်သည် ဒေသအစိုးရသို့ ငွေပေးချေရန် တောင်းခံလွှာကို တင်ပြရသည်။ အစိုးရမှ အဆိုပါ တောင်းခံလွှာကို အမျိုးသားဘဏ္ဍာတိုက်ရုံးသို့ ပေးပို့သည်။ ဘဏ္ဍာ တိုက်ရုံးမှ အထူးဘဏ်စာရင်းသို့ လွှဲပြောင်းပေး သည်။ ဒေသတစ်ခုစီသည် ၎င်းတို့ဒေသရှိ စီးပွားရေး ဘဏ်တစ်ခုတွင်စာရင်းဖွင့်ထားသော ဘဏ်စာရင်း ဖြစ်သည်။ တာဝန်ခံမှုရှိစေရန်ပရိုဂရမ် စည်းမျဉ်းများ တွင်ငွေထုတ်ရာတွင် ဖြစ်စေ ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ရာ တွင်ဖြစ်စေခရိုင်ခွဲအဆင့်ညှိနှိုင်းရေးမှူး၊ ကျေးရွာ တာဝန်ခံ၊ ရွေးကောက်ခံ ခရိုင်ခွဲ ကော်မတီ

ခေါင်းဆောင်၏ လက်မှတ်များ ပါသည်။ ကိုယ်စားလှယ်များသည် ကိုယ်ကျိုး စီးပွား အတွက် ငွေမထုတ်ရပေ။

ဂရန်ပမာဏသည် ရူပီး ၃၅၀ သန်းမှ ၁ ဘီလီယန် (အမေရိကန်ဒေါ်လာ၄၀ ၀၀၀ မှ ၁၀၀၀ ၀၀၀)အထိဖြစ်ပြီး လူဦးရေသိပ်သည်းမှုဆင်းရဲမှုနှင့် ဝေးလံခေါင်ဖျားမှု ပေါ်မူတည်ပြီး ငွေပမာဏကွာသည်။ လူဦးရေ ၅၀၀၀ သို့ ၅၀၀၀ထက်နည်းသော ကျေးရွာများသည် ဂရန် သန်း၅၀၀ရူပီး(အမေရိကန်ဒေါ်လာ၅၅၀၀၀) ထက် နည်း သော ဂရန်ကို ရကြသည်။ လူဦးရေ ၅၀၀၀ ဦးမှ ၂၀၀၀၀အထိသည် ဂရန် သန်း၅၀၀ ရူပီးမှ ၁ဘီလီယန် ရူပီး (ဒေါ်လာ ၅၇၀၀၀ မှ ဒေါ်လာ ၁၁၄၀၀၀ အထိ) ရကြသည်။ လူဦးရေ ၂၀၀၀၀မှအထက်သည် အများဆုံး ပမာဏရကြသည်။ (နောက်ပိုင်းတွင် ဂရန်များသည် ၁.၅ ဘီလီယန် ရူပီးအထက် ဒေါ်လာ ၁၇၀ ၀၀၀ အထိမြင့်တက်သွားသည်။) ဂရန်အများစုသည် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ဈေးမှ ကျောင်းသို့သွားသည့် လမ်းဖောက်ရန် ကုန်ကျ စရိတ်နှင့် ညီမျှသည်။

အစီအစဉ်တွင် ရံပုံငွေကို သုံးပိုင်းခွဲပေးသည်။ နှစ်ပိုင်းတွင် ၄၀%စီပေးပြီး တစ်ပိုင်းတွင် ၂၀% ပေးသည်။ ပထမအပိုင်းသည် စီမံကိန်း အစီအစဉ်များ ပေါ်မူတည်ပြီး ဒုတိယအပိုင်းတွင် အသုံးစရိတ်နှင့် တိုးတက်မှုအစီရင်ခံစာပေါ်မူတည်သည်။ တတိယ အပိုင်းသည် ခရိုင်အင်ဂျင်နီယာမှ ပြီးစီးသည့် လက် မှတ်ထုတ်ပေးပြီးနောက် ထုတ်ပေးသည်။

အကူအညီပေးရာတွင် ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိခြင်း (Build Transparency to aid delivery)

စီမံကိန်းရေးဆွဲပြီးနောက်တွင် ဂရန် ပထမအသုတ် သည်ရပ်ရွာဘဏ်စာရင်းတွင်ထည့်ပေးသည်။ ရပ်ရွာလူထုသည်သုံးဦးပါဝင်သောအကောင် အထည် ဖော်ရေးအဖွဲ့ဖွဲ့ပြီးပစ္စည်းသွင်းသူများနှင့် ကန်ထရိုက် ချုပ်ရန် ပြင်ဆင်သည်။ ဆင်းရဲသော ရွာသားအချို့ကို ဌားရမ်းသည်။ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ ဝယ်သည်။

တိုးတက်ကြောင်းပြ ဇယားဆွဲသည်။ ရူပီး ၁၅သန်း (ဒေါ်လာ ၁၅၀၀)အထက် ပစ္စည်းများဝယ်ရာတွင် ရိုးရှင်းသည့် တင်ဒါယှဉ်ပြိုင်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ ကျင့်သုံးရသည်။

အဖွဲ့များသည် စီမံကိန်းကာလအလယ်နှင့် အဆုံးတွင် ကျေးရွာတာဝန်ခံရေး အစည်းအဝေးများ တွင် တိုးတက်ရေးအစီရင်ခံစာများ တင်သွင်းရသည်။ ခရိုင်ညွှန်ကြားရေးမှူးများသည် ဘဏ္ဍာတိုက်အဖွဲ့မှ နောက်ဆုံးအသုတ် ၂၀% ငွေမလွှဲပြောင်းမီ ပြီးစီးကြောင်းလက်မှတ်ထုတ်ပေးရသည်။ စီမံကိန်းများ ပြီးစီးပြီးနောက်ကျေးရွာအကောင်အထည်ဖော်ရေးအဖွဲ့ သည် ရွာသားများအား ရလဒ်များကို တင်ပြရသည်။ ထိုရွာသားများမှအော်ပရေးရှင်းနှင့်ထိန်းသိမ်းရေး အဖွဲ့များ စီမံကိန်း ရေရှည် တည်တံ့ရန် ရွေးချယ်ကြသည်။

အလိုအပ်ဆုံးသော ဒေသများကို ဦးတည်ခြင်း (Target the neediest areas)

KDP စီစဉ်သူများသည် နိုင်ငံတဝှမ်းအစီအစဉ်ကို ချပြရာတွင်အဆင်းရဲဆုံးသော ခရိုင်ခွဲများနှင့် သီးခြားခွဲထုတ်ခံရသော လူဦးရေအများဆုံး ဥပမာ အမျိုးသမီးများကို အဓိက ဦးတည်လိုကြသည်။ သူတို့သည် ကနဦး ခရိုင်ခွဲ ၁၅၀၀ စာရင်းကို ကောက်သည်။ ထိုစာရင်းသည် ကျေးရွာ လူဦးရေ အသုံးစရိတ်နှင့် အဆောက်အအုံ စစ်တမ်း၊ နေရာဒေသ တည်နေရာ၊ လူဦးရေ အရွယ်အစားနှင့် တရားဝင် ဆင်းရဲမှုမျဉ်းအောက် ကျရောက်သည့် လူဦးရေ အရေအတွက် ပေါ်မူတည်သည်။ သူတို့သည် ခရိုင်ဒေသအစိုးရများကို ဆက်သွယ်ပြီး ၎င်းတို့ ရွေးချယ်ထားသော အဆင်းရဲဆုံး ခရိုင်ခွဲများသို့ မဟုတ် အခြေခံအဆောက်အအုံ အလိုအပ်ဆုံးနေရာများကို သေချာရန် ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားသည်။

အားလုံးပါဝင်စေခြင်း (Ensure Inclusive Participation)

ဦးတည်ကျေးရွာများနှင့် အုပ်စုများသည် ဂရုစိုက်မှု ရရှိရန် လုပ်ငန်းစဉ်များအတွက် လိုအပ်သော အရည်အချင်းများ မရှိနိုင်သောကြောင့် Bappenas အဖွဲ့သည် ၎င်းတို့ ဒီဇိုင်းတွင် နည်းပြများနှင့် ကန့်သတ်ပမာဏများ ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ စီမံကိန်း စက်ဝန်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်အင်ဒိုနီးရှား လူမျိုး အကြံပေးများသည် ညှိနှိုင်းသူများ အဖြစ်သိကြပြီး ကွန်ရက်ဖွဲ့ကာကျေးရွာများကိုကူညီခဲ့ကြသည်။ ညှိနှိုင်းသူများ၏ အဓိကအလုပ်မှာ ပူးပေါင်းပါဝင်ရန် တိုက်တွန်းခြင်း။

ကိုယ်စားလှယ်ကော်မတီများဖွဲ့ရာတွင် ကူညီခြင်း၊ ရပ်ရွာလိုအပ်ချက်များ ဆွေးနွေးရာတွင် ညွှန်ပြခြင်း၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘတ်ဂျက် စီမံမှု သင်တန်း ပေးခြင်းနှင့်စီမံကိန်း၏ နည်းပညာ အရည်အသွေးများ အာမခံခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့သည်လိုအပ်ချက်များအပြင် သီးခြား အုပ်စုများ ပါဝင်လာစေရန်အတွက်စည်းမျဉ်းများ ထုတ်ထား သည်။အနည်းဆုံးအဆိုပြုလွှာနှစ်ခုသည် အမျိုးသမီး အဖွဲ့များမှပါဝင်ရန်ဖြစ်သည်။(နောက်ပိုင်းတွင် အဆိုပြုလွှာ သုံးခုတွင် နှစ်ခု အထိ တိုးမြှင့်လာသည်။) ဥပမာရိုးရာကျားမအခန်းကဏ္ဍများသည်တခါတရံတွင် အမျိုးသမီးများကို ရပ်ရွာ အစည်းအဝေးများ တွင် ပါဝင်ရန်အားမပေးပါ။အဖွဲ့ကအမျိုးသမီးများ သီးခြား တက်ရောက်ရန်ဆုံးဖြတ်ပြီး ၎င်းတို့ အဆိုပြုလွှာများကို အရင်ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။ ခင်ပွန်းမှ သူ၏ ဇနီးကို အစည်းအဝေး တက်ရောက်ရန် ခွင့်မပြုလျှင် ညှိနှိုင်းရေးမှူးသည် ထိုလင်မယား၏အိမ်နားတွင် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်သည်။ အဆင့်တိုင်းတွင် ရွာသားကိုယ်စားလှယ်သုံးဦးအနက်မှ တစ်ဦးသည် အမျိုးသမီးဖြစ်ပြီး ကျေးရွာအစည်းအဝေးများတွင် တက်ရောက်သူ၃၀%သည် အမျိုးသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် အစည်းအဝေး အချိန်များကို ညှိနှိုင်းပြီး အမျိုးသမီးများ တက်ရောက်ရန် အားပေးသည်။

Royat က ကျွန်တော်တို့ အခန်းကဏ္ဍက ရွာသားတွေနှင့် ကျေးရွာအဖွဲ့တွေကို အဲဒါဟာ သူတို့ငွေတွေဆိုတာ လက်ခံယူကြည့်ဖို့ လုပ်ရတာပါ။ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ စောင့်ကြည့်ဖို့လိုတယ်။ တစ်ရူပီးကုန်သွားတိုင်းဘယ်ရောက်သွားလည်း။ ဘယ်သူ့ဆီရောက်သွားလည်းဆိုတာတွေမေးဖို့လိုတယ်။ ဟုပြောခဲ့သည်။ အစီအစဉ်သည် ဆောင်ပုဒ်အဖြစ် လူထုက စီမံကိန်းဆွဲမယ်။ လူထုက အကောင်အထည်ဖော်မယ်။ လူထုက ထိန်းချုပ်မယ် ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းစတင်ခြင်း (GETTING DOWN TO WORK)

ဒီဇိုင်း ကန့်သတ်ချက်များ ရေးဆွဲပြီးသည့်နောက် KDP အဖွဲ့ဝင်များသည်သူတို့အိုင်ဒီယာကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် အထက်ပါ ပရိုဂရမ်သည် နိုင်ငံတော် အစိုးရအစီအစဉ်များတွင် မည်သို့အဝင်ခွင့်ကျဖြစ်မည် ဘဏ္ဍာရေး အထောက်အပံ့ကိုမည်သို့စုစည်းမည်၊ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများကို မည်သို့ သင်တန်းပေးမည်၊ ဒေသပြည်သူလူထုကိုမည်သို့တက်တက်ကြွကြွပါဝင်လာအောင် ဆောင်ရွက်မည်၊ ရပ်ရွာအတွင်း စီမံကိန်းတွင် အောက်ဆုံးတာဝန်ခံမှုကို မည်သူ့ကို ပေးမည် စသည်တို့ကို ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံဖန်တီးခြင်း (Creating an administrative home)

ကနဦးတွင် Bappenasက အစီအစဉ်ကို ခင်းကျင်းရန် တာဝန်ယူသည်။ အေဂျင်စီသည် KDP မူလစမ်းသပ် အစီအစဉ်များကိုတာဝန်ယူပြီးတိုးချဲ့ရန် အစီအစဉ်တွင်လည်းဦးဆောင်သည်။သို့သော် Bappenas၏လုပ်ပိုင်ခွင့်တွင်စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲခြင်း (အခြားဝန်ကြီးဌာနများသည်ဒေသအုပ်ချုပ်ရေး ကိုစောင့်ကြည့်ခြင်း)ပါဝင်နေသောကြောင့် အေဂျင်စီသည်KDPဦးဆောင်မှုကို လွှဲပြောင်းပေးရသည်။

နှစ်နှစ်အကြာ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာနရှိရပ်ရွာဖွံ့ဖြိုးရေးအေဂျင်စီ(Pemberdayaan Masyarakat Desa, or PMD)က လွှဲပြောင်းယူသည်။ ထိုအချိန်က Bappenas တွင်ရှိနေသော Erman Rahman က ပြောကြားသည်မှာ စီမံကိန်းရေးဆွဲရေး အေဂျင်စီဖြစ်တာကြောင့်ကျွန်တော်တို့ကို စီမံကိန်းတွေတိုက်ရိုက်အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အတွက် အကြီးအကျယ် ဝေဖန်ခံရပါတယ်။ သေချာတာက ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်စီမံကိန်းတွေကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါဘူး။အသင့်လျော်ဆုံး အေဂျင်စီက ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနထဲက ကျေးရွာနှင့် ရပ်ရွာဖွံ့ဖြိုးရေး အေဂျင်စီ PMD ဖြစ်ပါတယ်။ PMD က အကြီးစားနှင့် အလှူရှင် ရံပုံငွေ စီမံကိန်းတွေကို အကောင်အထည်ဖော်သည့် အတွေ့အကြုံအကန့်အသတ်သာ ရှိပေမယ့် ဌာနရဲ့ တရားဝင်တာဝန်ကကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးဖြစ်ပါတယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။သို့သော်Bappenasကစီမံကိန်း ရေးဆွဲရေးနှင့် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသည့် အခန်းကဏ္ဍတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

စွမ်းဆောင်ရည် အခက်အခဲများကြောင့် Bappenas နှင့် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာနသည် အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးအကြံပေးငါးဆယ်ဦးပါသောအုပ်စုကိုနေ့စဉ် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲသည့် တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ထိုအုပ်စုကို အမျိုးသား စီမံခန့်ခွဲရေး အကြံပေးအဖွဲ့ဟု ခေါ်သည်။ အေဂျင်စီ၏ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး ဒုတိယ ဒါရိုက်တာ Haeruman က ပြောကြားသည်မှာ အစိုးရထဲမှာ သင်ကသတင်းကောင်းတွေဘဲကြားရမယ်။ကျွန်တော်ကဒီလိုအစီရင်ခံစာမျိုးမလိုချင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တာ ယ်ကျွန်တော်ပြဿနာတွေကို သိဖို့လိုတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဒီအဖွဲ့ကို ဌာနရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ အဖွဲ့တွင်အင်ဂျင်နီယာများ၊စာရေးစစ်များ၊ အသေးစား ငွေစုငွေချေးပညာရှင်များ၊သတင်း အချက်အလက် စနစ်စီမံခန့်ခွဲသည့်ပညာရှင်များနှင့် လူစွမ်းအား အရင်းအမြစ် အထောက်အကူပေးသည့် ပညာရှင်များ၊ တိုင်ကြားစာ စောင့်ကြည့်သည့် ပညာရှင်များ ပါဝင်သည်။

Bappenasရှိကျေးလက်အဆောက်အဦး တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့မှ Samsul Widodo က ပြောကြားသည်မှာ သူတို့ကဏ္ဍက အစိုးရကို ကူညီဖို့၊ အပေါ်စီးက စောင့်ကြည့်ဖို့၊ မြေပြင်မှာ အကောင်အထည်ဖော်တာ စောင့်ကြည့်ဖို့၊ ညှိနှိုင်းရေးမှူးတွေကို သင်တန်းပေးဖို့ ဖြစ်တယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ အကြံပေးအဖွဲ့တွင် ပြည်နယ်နှင့် ဒေသ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် မြေပြင်တွင် အချိန်တိုက်ခန့် ကုန်ဆုံးကြပြီး လုပ်ငန်းများ စောင့်ကြည့်မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် Bappenasနှင့်နောက်ပိုင်းတွင်ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန များသို့ လစဉ်အစီရင်ခံစာများ ပေးပို့ခဲ့သည်။ အကြံပေး အဖွဲ့၏လစဉ် အစီရင်ခံစာများတွင် အဖွဲ့အတွက် အဓိကကျသော တာဝန်ခံမှု တာဝန်ယူမှု တိုင်းတာရေးကို သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး တိကျမှုနှင့် အချိန်မီ ပြီးစီးမှုသည်လည်း အဓိကဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် နည်းပညာ ဆက်လက်ကူညီခဲ့ပြီး အထူးသဖြင့်သင်ကြားရေးနှင့်ပြင်ပ စောင့်ကြည့်ရေးကို အဓိကထားခဲ့သည်။ Bappenas ၏ အဓိကတာဝန်မှာ စီမံကိန်းရေးဆွဲခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန PMDကအကောင်အထည်ဖော်သည်။ ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာနကအရင်းအမြစ်များစုစည်းသည်။ သို့သော် ပြင်ပစောင့်ကြည့်ရေးကို မည်သူမှ ကနဦးတွင် စတင်ခြင်းမရှိပါ။ အင်ဒိုနီးရှား အကြံပေးများသည် အဂတိလိုက်စားရေးကဏ္ဍတွင်လည်း အားကောင်း သောနေရာမှ မပါကြပါ။ သူတို့တာဝန်မှာ ဖြစ်လာ နိုင်သောအဂတိလိုက်စားမှုများကို အစီရင်ခံရန်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ကမ္ဘာ့ဘဏ် သည်ထိုကဏ္ဍကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဘဏ္ဍာရေး (Financing)

ပထမအဆင့်တွင်အင်ဒိုနီးရှားအစိုးရသည် ကမ္ဘာ့ဘဏ် ချေးငွေနှင့် ရံပုံငွေများမှတစ်ဆင့် ပရိုဂရမ် ၉၀% ကိုထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ ၂၀၀၂မှ စပြီး အစိုးရသည် ဒေသအစိုးရသို့ ဘတ်ဂျက်ခွဲဝေရာတွင် ၂၀% အထိ

တိုးမြှင့်ခဲ့သည်။ ရပ်ရွာမှထည့်ဝင်မှုနှင့်ဂရန်များ၊ အခြား အလှူရှင်များမှယုံကြည်မှုရံပုံငွေများ သည်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် KDP ငွေ အရင်းအမြစ်များ တွင် ပါဝင်လာသည်။ အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် ပထမနှစ်ဆင့်(၁၉၉၈မှ ၂၀၀၆)တွင်အမေရိကန်ဒေါ် လာ သန်း၇၀၀ သုံးစွဲခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်ချသူများသည်ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အဆက် မပြတ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အပေါ်တွင် မှီခိုရသည့် အကြောင်းရင်းတစ်ခုရှိသည်။ Royatက ပြောကြား သည်မှာကမ္ဘာ့ဘဏ်ကိုအရင်းအမြစ်တွေ အသုံးချမှု အပေါ်တာဝန်ခံခိုင်းတာကနိုင်ငံရေးသမားတွေကို စစ်ဆေးတာလည်းဖြစ်တယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ပြဿနာဖြစ်တိုင်း ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာ့ဘဏ်စည်းမျဉ်းတွေကို လွှဲချလိုက်တယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက်အကာအကွယ်ပေးတာပါဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

ကမ္ဘာ့ဘဏ်ထောက်ပံ့သည့်ချေးငွေသည် အင်ဒိုနီးရှား ဘဏ် အထူးဘဏ်စာရင်း တွင်KDPအတွက် သီးသန့် ရည်ရွယ် ဖွင့်လှစ်သည်။ ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီးဌာန ကအဆိုပါဘဏ်စာရင်းကို စောင့်ကြည့်ရသည်။

ဖြစ်မြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း

ဒေသပြဿနာများ (Making it work: local issues)

KDPအဖွဲ့သည် လူထု လိုအပ်ချက်များကိုပရိုဂရမ် အစောပိုင်းကာလများတွင် မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။ အစီအစဉ်သည်စီမံကိန်း အကောင်အထည်ဖော်ရန် နှင့်တိုးတက်မှု စောင့်ကြည့် ရန် ကျေးရွာများ၏ စွမ်းရည်ကို တည်ဆောက်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။

အမျိုးသား စီမံခန့်ခွဲရေး အကြံပေးအဖွဲ့သည် ပုဂ္ဂလိက အင်ဒိုနီးရှား အကြံပေးအဖွဲ့များနှင့် ခရိုင်ခွဲ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများ လူခေါ်ခြင်းနှင့် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရန် အတူလုပ်ခဲ့ကြသည်။ စုစုပေါင်း ရံပုံငွေ၏ ၃%ကို ချထားပေးသဖြင့် ကုမ္ပဏီများသည် ညှိနှိုင်းရေးမှူး များ၏ လစာများ ပေးရန်၊ ပို့ဆောင်ရေး

ကုန်ကျစရိတ်နှင့် လုပ်ငန်းနှင့် နည်းပညာကူညီရန် တာဝန်ယူကြသည်။

ခရိုင်ခွဲ ညှိနှိုင်းရေးမှူးနှစ်မျိုးရှိသည်။ နည်းပညာပိုင်းနှင့် လူမှုရေးပိုင်းဖြစ်ပါသည်။ နှစ်မျိုးစလုံးတွင် အမျိုးသား အမျိုးသမီးများသည် အထက်ပါ စနစ်သည် ဒေသအဆင့်တွင်အလုပ်လုပ်နိုင်ရန် တာဝန်ယူကြရ သည်။ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် ပရိုဂရမ်အကြောင်း လူအများသိစေရန်၊အပြန်အလှန်ကျေးရွာနှစ်ရွာမှ လူရွေးချယ်ရန်၊ သူတို့ တာဝန်ယူရသော ကျေးရွာများအား စုစည်းပြီး စည်းရုံးရန်၊ ရပ်ရွာစီမံကိန်း ရေးဆွဲရာတွင် ကူညီရန်နှင့် စီမံကိန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ရန်၊ နည်းပညာ ပံ့ပိုးကူညီရန်၊ မြေပြင်တွင် ပြဿနာများ ရှိပါက ဖော်ထုတ်ဖြေရှင်းရန်နှင့် ဗဟိုစီမံခန့်ခွဲရေးသို့ အစီရင်ခံစာ တင်သွင်းကြရသည်။ အစောပိုင်း စီမံကိန်းများတွင်အရည်အသွေး မပြည့်မီသောကြောင့် ဝန်ကြီးဌာနသည်ခရိုင်ခွဲအဆင့်တွင် အင်ဂျင်နီယာ များကို သင်တန်းပေးပြီး စောင့်ကြည့်ခိုင်းသည့် အဆင့်များကို ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်မှ စတင်ခဲ့သည်။

ရပ်ရွာ လူထုနှင့် မလုပ်မီ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် တစ်လခန့် ညွှန်ကြားမှုများကို နာခံကြရသည်။ ကနဦးတွင် အစီအစဉ် သည် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော CARE ကိုဌားရမ်းပြီး သင်တန်းများကို တာဝန်ယူစေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အတွေ့အကြုံများလာသဖြင့်အကြီးတန်း ညှိနှိုင်းရေးမှူး များသည် လူသစ်များကို သင်တန်းများ ပေးခဲ့သည်။ သင်တန်းများတွင် KDP သဘောတရားများကို ဦးစားပေးသည်။ ဆွေးနွေးမှုများ အားပေးပြီး ပြဿနာများ၊ လုပ်ငန်းများ၊ တိုင်ကြားမှုများကို မည်သို့ ကိုင်တွယ်ရန်သင်ကြားပေးသည်။ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများ သည် မူဝါဒ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများသိလိုပါက ရှာဖွေရန် အော်ပရေရှင်း လက်စွဲတစ်ခုပြုခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းတစ်ခု၏အကြီးဆုံးအပိုင်းမှာ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုကို အားမပေးသည့် အပြုအမူများ

ရှိသည့်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတွင်အဆိုပါ ပူးပေါင်းပါဝင်မှု များရလာရန်ကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။ အနောက် ဂျားဗား တွင်အခြေစိုက်သောKDP ၏ အစောပိုင်း ညှိနှိုင်းရေးမှူးတစ်ဦးဖြစ်သည့် Sri Kuntari ကပြောကြားသည်မှာ ဒါက အရမ်းရိုးရှင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ မလွယ်ဘူး။ အာဏာရှင်အစိုးရကြောင့်ပြည်သူလူထုက စကား ပြောရမှာကျင့်သားမရဘူး။အဖွဲ့အစည်းအကုန်လုံးက လည်း ရေပေါ်ဆီတွေကသာ ယူထားတယ် ဟုပြောကြားခဲ့သည်။

စီမံခန့်ခွဲရေးအဖွဲ့သည်ထိုရေပေါ်ဆီ ထိန်းသိမ်းမှုများကို ကျော်လွှားရန် ခက်ကြောင်းသိသည်။ အကြောင်းမှာ ကျေးရွာ ခေါင်းဆောင်များသည် အာဏာ သိမ်းထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။Kuntariက ကျေးရွာ ခေါင်းဆောင်တွေကအလွန်အာဏာကြီးတဲ့လူတွေဖြစ် တယ်။ သူတို့က အရာရာကို ထိန်းချုပ်ထားတယ်။ ကျေးရွာ အစည်းအဝေးဆွေးနွေးပွဲတွေမှာ ဩဇာ လွှမ်းမိုးတယ်။အစည်းအဝေးရပ်ခိုင်းဖို့ လူတိုင်း အိမ်ပြန်ဖို့ ပါဝါပြတယ်။သူကလူတွေကို အစည်းအဝေး မလာဖို့ အမိန့် ထုတ်တယ်ဟုပြောခဲ့သည်။

မြောက်ပိုင်း စုမကြာမှ ယခင်အကြံပေး အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည့် Sentot Satria ကမူ ညှိနှိုင်းရေးမှူးတွေ အထူးသဖြင့် ငယ်ရွယ်တဲ့ အမျိုးသား အမျိုးသမီးတွေဟာ အစည်းအဝေးတွေကို ပထမဆုံး ဦးဆောင်ရတဲ့အခါ တုန်လှုပ်ကြတယ်။ ပြီးတော့အတွေ့အကြုံများတဲ့ ကျေးရွာခေါင်းဆောင်နှင့် ဘယ်လို ကိုင်တွယ်ရမလဲ ဆိုတာ မသိကြဘူး။ အခု ထက်ထိတောင် မလွယ်သေးပါဘူး ဟု ပြောကြား ခဲ့သည်။

KDPခေါင်းဆောင်များကထိုအခက်အခဲများကို အလွယ်တကူဖယ်ရှားရန်မလွယ်ကြောင်း သိရှိကြသဖြင့် အောင်မြင်မှု အခြေအနေအမျိုးမျိုးရရန် နည်းမျိုးစုံကွေ့ပိုက်ကြိုးစားခဲ့သည်။ဥပမာ သင်တန်း ဆရာများသည်သင်တန်းသားအသစ်များကို သင်တန်း

ပေးရာတွင် ကျေးရွာ ခေါင်းဆောင်များအား မစော်ကားဘဲ သူတို့ အလုပ်မည်သို့ လုပ်ရမည်ကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ဝေးလံသော ဒေသများတွင် လူမှုရေးဖွဲ့စည်းပုံ အမျိုးမျိုးဖြစ်နေသည်။ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် ကွဲပြားသည့် လူမှုရေး အတန်းအစားအသီးသီးမှ လူအများကို စုစည်းရန် ခက်ခဲနေသည်။ အချို့နေရာများတွင် ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် ဗလီများ၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ(သို့)ရိုးရာ အစည်းအဝေးများ တွင် ကျေးရွာခေါင်းဆောင်များကို ချဉ်းကပ်ပြီး ဘာသာရေး စုစည်းမှုကို အသုံးပြုပြီး လူမှုရေး ကွဲပြားမှုကို ဖြေရှင်းခဲ့ရသည်။

ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် ကျေးရွာသားများအား ပရိုဂရမ်တွင်ပါဝင်ခြင်းသည် ၎င်းတို့ အချိန်နှင့် အားထုတ်မှုအတွက်ကောင်းကြောင်း ပန်ကြားရသည်။ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ပရိုဂရမ်ကို လေ့လာခြင်းနှင့် စီမံကိန်းများ အကောင်အထည် ဖော်ခြင်း စောင့်ကြည့်ခြင်းတို့ကိုအချို့ရပ်ရွာလူထုက ပရိုဂရမ်များ သည်၎င်းတို့အတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်စေသည်ဟု တိုင်ကြားကြသည်။ ကျေးလက်လူထု စည်းရုံးရေးနှင့် လှုံ့ဆော်ရေး တာဝန်ခံ ညှိနှိုင်းရေးမှူး နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် အမျိုးသား စီမံခန့်ခွဲရေး အဖွဲ့တွင် ပါဝင်လာသည့် Enurlaela Hasanah က ပြဿနာ တစ်ခုကို ဖော်ပြရာတွင် တခါတလေ သူတို့က ပြောတာက ကျွန်တော်တို့ ဘာလို့ ဒီလို အလုပ်ရှုပ်နေတာလဲ။ ဒါက အစိုးရ စီမံကိန်းဘဲ။ သူတို့ဘဲ လုပ်သင့်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကျေးရွာအဆင့်တွေ မှ အစည်းအဝေးခေါ်ပြီး ဘာလို့ လုပ်နေတာလည်းဟု ပြောခဲ့သည်။ အစပိုင်းတွင် ထိုကိစ္စများသည် ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်သည်။

အလားတူ အချို့ ကျေးရွာလုပ်အားပေးများက သူတို့သည် လုပ်ခရသင့်ကြောင်း တိုင်ကြားသည်။ Enurlaela Hasanah က ပြောသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်တာတွေအတွက်ကျန်ကျစရိတ်ကို

© 2014, Trustees of Princeton University ကိုးကားမှုပုံစံများနှင့် အသုံးပြုရာတွင် လိုက်နာရမည့်အချက်များအတွက် ဤစာတမ်းအဆုံးတွင် နှင့် www.princeton.edu/successfulsocieties တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ပြန်တွက်ပေးလိုရတယ်။ ဒါ က လစာအစစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဥပမာ ကျေးရွာ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် သူတို့ ပို့ဆောင်ရေးအတွက် ၁၅ဒေါ်လာကြတယ်။

အခက်အခဲများသည်ပြဿနာအဖြစ် ဆက်ရှိနေသည်။ ငွေကြေးဆိုင်ရာ မက်လုံးအကန့်အသတ်ရှိသဖြင့် ကျေးရွာ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများနှင့် လုပ်အားပေးများသည် သူတို့အလုပ်ကို မလုပ်ကြဘဲ ရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြသည်။ သို့သော်ကေ့စ် အတော်များများတွင် ရပ်ရွာလူထုသည် သူတို့ကျေးရွာများတွင် ဝန်ဆောင်မှု အသစ်များ သို့ အဆင့်မြင့် ဝန်ဆောင်မှုများ ရလာမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သဖြင့် ဆက်လက် လှုပ်ရှားခဲ့ကြသည်။ KDP သည် သူတို့ကို တောင်းဆိုမှုနှင့် အစိုးရ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းများကို စောင့်ဆိုင်းနေမှုများ လုပ်မည့်အစား ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ရန် စွမ်းအားမြှင့်တင်ပေးခဲ့သည်။

အောင်မြင်သောပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုယုံကြည်မှု တည်ဆောက်ခြင်း၊ အဆိုပြုလွှာ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ စီမံကိန်း စီမံခန့်ခွဲခြင်းအပြင် ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် စောင့်ကြည့်သူမော်နီတာများအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက် ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် အဆင့်တိုင်းတွင် ရံပုံငွေကို မျက်ခြေမပြတ်စောင့်ကြည့်ပြီးဘဏ္ဍာရေး စီမံခန့်ခွဲမှု ယူနစ်မှလူထုကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အတူ တကွ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။

တိုးတက်မှုကို ခြေရာခံခြင်း Tracking Progress

ခရိုင်နှင့် ခရိုင်ခွဲများသည် လစဉ် အစီရင်ခံစာများကို ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသို့ တင်ပြပြီး ၎င်းတို့မှ တဆင့် Bappenas နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာနသို့ တင်ကြရသည်။ ရပ်ကွက်မှသည် ကျေးရွာ၊ ကျေးရွာမှသည် ခရိုင်ခွဲ စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့်မှ သတင်းအချက်အလက် ပေးပို့မှုကို အားထားကြရသည်။ ခရိုင်ခွဲ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် အချက်အလက်များတွင် အစည်းအဝေးများတွင် တက်ရောက်သော လူဦးရေ၊ အမျိုးသားအမျိုးသမီး

တက်ရောက်သူ အချိုး၊ စီမံကိန်း အဆိုပြုသော အုပ်စုများ၊ စီမံကိန်း တိုးတက်မှု ၊ ပြဿနာများနှင့် အရေးယူမှုများကိုမှတ်တမ်းတင်ကြသည်။ အစီရင်ခံစာများတွင် တိုးတက်မှု၊ စီမံကိန်းပြီးစီးရန် အချိန်ကာလတို့ပါဝင်ပြီး ဂျပန်အစိုးရ၊ စီမံခန့်ခွဲရေး အဖွဲ့မှ တနိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာဖြင့်စီမံကိန်းများကို မျက်မြေမပြတ် စီမံခန့်ခွဲနိုင်ခဲ့သည်။

ဗဟိုစီမံခန့်ခွဲရေးအကြံပေးအဖွဲ့သည် အချက်အလက်များ စုဆောင်းပြီး ဝန်ကြီးဌာနသို့ လစဉ် အစီရင်ခံစာပေးပို့သည်။ ထိုအစီရင်ခံစာတွင် ပြည်နယ်များအားလုံးတွင် KDP တိုးတက်မှု အခြေအနေကို အသေးစိတ်ဖော်ပြပြီး ငွေမည်မျှ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်းပါဝင်သည်။

၁၉၉၉တွင်KDPသည်ခြေရာခံသည့်တာဝန်ယူတာဝန်ခံမှုစနစ်ကိုအထောက်အကူပြုရန် စနစ်သစ်တစ်ခု စတင်ခဲ့ပြီး ပြည်သူ့မကျေနပ်မှုများ တိုင်ကြားမှုများ ဖြေရှင်းခဲ့သည်။ ဝန်ကြီးဌာနနှင့် စီမံရေး အဖွဲ့သည် မြေပြင်ဝန်ထမ်းများကို ပြည်သူထံမှ မကျေနပ်ချက်များ မည်သို့ လက်ခံရမည်၊ မည်သူ့ကို ဆက်သွယ်ရမည်၊ မည်သည့် စံသတ်မှတ်ရမည်တို့ကို လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။ လူအများသည် ၎င်းတို့ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများနှင့် တွေ့ဆုံပြီးဖြစ်စေ စာဖြင့်ဖြစ်စေ တိုင်ကြားနိုင်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့သည် တိုင်ကြားစာများကို တယ်လီဖုန်း မတ်စေ့များ ဟော့လိုင်းများဖြင့် ပေးပို့ခဲ့ကြသည်။

စီမံခန့်ခွဲရေးအဖွဲ့သည် ဝန်ကြီးဌာနနှင့် အနီးကပ်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပြီး တိုင်ကြားမှုများနှင့် ဖြေရှင်းနည်းများကိုမျက်မြေမပြတ် စောင့်ကြည့်ခဲ့သည်။Hasanahကပြောကြားသည်မှာ တိုင်ကြားရေးကိုဖြေရှင်းရာမှာပိုအားကောင်းလာအောင် ပြည်နယ်အဆင့်တိုင်းမှာတိုင်ကြားရေး စောင့်ကြည့်သူ ရှိတယ်။ဂျပန်တာဝန်ရှိတယ်။ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က ပြည်နယ်အဆင့် စောင့်ကြည့်သူတွေ၊ NGO နှင့်

© 2014, Trustees of Princeton University ကိုးကားမှုပုံစံများနှင့် အသုံးပြုရာတွင် လိုက်နာရမည့်အချက်များအတွက် ဤစာတမ်းအဆုံးတွင် နှင့် www.princeton.edu/successfulsocieties တွင် ဖော်ပြထားသည်။

သတင်းသမားများဆီက ရီပို တွေရတယ်။ ဒီပြဿနာတွေကိုဇယားထဲထည့်ပြီး အရေးယူဆောင်ရွက်တယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ သူသည် မြေပြင်မှတိုင်ကြားစာများကို အုပ်စုလေးစု ခွဲခြားလိုက်သည်။ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းချိုးဖောက်မှု၊ ရံပုံငွေ အလွဲသုံးစားမှုနှင့် အဂတိလိုက်စားမှု၊ ဒေသအရာရှိများ နှောင့်ယှက်မှုများနှင့် ရပ်ရွာလူထု မထိန်းချုပ်နိုင်သော ကပ်ဘေးများ ဥပမာ ငလျင်တို့ကို ခွဲခြားလိုက်သည်။အခြားအုပ်စုတစ်ခုတွင် အကြံပေးများနှင့်ပဋိပက္ခများကိုလည်း စောင့်ကြည့်ခဲ့သည်။ သူသည်သတင်းများ စုစည်းခြင်း၊ ထောက်ခံချက်ပေးခြင်းနှင့် ဒေသညှိနှိုင်းရေးမှူးများထံ ပေးပို့သည်။ဒေသညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် ရွာများသို့သွားပြီး ပြဿနာများကို ဆွေးနွေး စောင့်ကြည့်ခဲ့ သည်။ အဖွဲ့ သည် ဒေသညှိနှိုင်းရေးမှူး နှင့်နှစ်ပတ်တခါ တွေ့ဆုံသည်။

သို့သော်ထိုပူးပေါင်းမှုသည်ရေရှည်တွင် မအောင်မြင်သော်လည်း KDP သည် NGOများနှင့် ဂျာနယ်လစ်များကို စုစည်းပြီး စောင့်ကြည့်ခိုင်းခဲ့သည်။ ဂျာနယ်လစ်များနှင့် အန်ဂျီအို ကိုယ်စားလှယ်များသည် ကျေးရွာများသို့ သွားကာ လူထုပါဝင်မှု သတင်းများ ကောက်ယူ ကြပြီးတိုးတက်မှု အခြေအနေကို သတင်းစာများနှင့် အစီရင်ခံစာများမှ တဆင့် အစီရင်ခံခဲ့ကြသည်။

အဂတိလိုက်စားမှုအန္တရာယ်ကိုစီမံခန့်ခွဲခြင်း (Managing Corruption Risk)

KDPစီမံကိန်းရေးဆွဲသူများသည်ရံပုံငွေ အလွဲသုံးစားမှု လျော့ချရန် တားမြစ်သည့် စနစ်ကို ထည့်သွင်းခဲ့ပြီး အဂတိလိုက်စားမှု အလွဲသုံးစားမှုဖြစ်လျှင် ရံပုံငွေကို ဆိုင်းငံ့နိုင်သည်။ Guggenheim က ပြောသည်မှာ ကျေးရွာကော်မတီသည် စည်းကမ်းချိုးဖောက်လျှင် ကျွန်တော်တို့ကခရိုင်ခွဲတစ်ခုလုံးကို တားမြစ်နိုင်တယ်။ အကယ်လို့ ခရိုင်ခွဲဖြစ်လျှင်တစ်ခရိုင်လုံးကို တားမြစ်နိုင်တယ်။အကယ်၍ခရိုင်ခွဲတစ်ခုတွင် စည်းကမ်း နှစ်ခါချိုးဖောက်လျှင်ပြည်နယ်တစ်ခုလုံးကို တားမြစ်

နိုင်ပါတယ်။ဒါဟာအုပ်ချုပ်ရေးယူနစ်အပေါ်မှာ အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်ဖို့အတွက် လူမှုရေးဖိအားဖြစ်ပါတယ်။အဂတိလိုက်စားမှု အတော်များများတွင် အရာထမ်းများ ပါဝင်နေသောကြောင့် ထိုညွှန်ကြားချက်များကို ပြည်နယ်အဆင့်ထုတ်ထားပြီး အောက်အဆင့်များကို ၎င်းမှတစ်ဆင့် ပြန်လည်ညွှန်ကြားသည်။ သို့သော် အစိုးရဝန်ထမ်းများနှင့် လူထု ကိုစည်းကမ်းချက်များ ပြင်ဆင်ရန် ရိုဂရမ်က ခွင့်မပြုပါ။ Guggenheimကဆက်ပြောသည်မှာ ကောင်းတာလည်းရှိပါတယ်။ကျွန်တော်တို့က တရားမဝင်ခွင့်ပြုနိုင်ပါတယ်။ ထိခိုက်မှုအတွက် လျော်ကြေးပေးသလိုပြန်ပေးတာ လုပ်လို့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပေးထား တဲ့ ငွေတွေနှင့်မင်းတံတားကို အပြီးဆောက်ပေးသ၍ကျွန်တော်ကို ငွေပြန်ပေးစရာ မလိုပါဘူးဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

KDPသည် အဂတိလိုက်စားမှု ကျွမ်းကျင်မှုများနှင့် အရေးယူမှုများကို ပြည်သူလူထုသိအောင် ဖွင့်ချခဲ့သည်။ အစိုးရဝန်ထမ်းများသည် ပြဿနာ၏ အဓိက ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါ ပြည်သူလူထုသည် အင်ဂျီနီယာများ အကူအညီဖြင့် တရားစွဲသည့် ကိစ္စများ ဖြစ်လာသည်။ ၂၀၀၀-၂၀၀၁ခုနှစ် နှစ်တာကာလအတွင်း KDP၏ နည်းပညာဝန်ထမ်းမှ ၅% သည် အဂတိလိုက်စားမှု၊ ရှုပ်ထွေးမှု၊ အစီရင်ခံရန် ပျက်ကွက်မှုများကြောင့် အစားထိုးခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၂ခုနှစ်တွင် အနည်းဆုံး အစိုးရဝန်ထမ်း ၁၂၂ဦးသည် KDP ရံပုံငွေ အလွဲသုံးစားမှုကြောင့် ဒဏ်ကြေးတပ်ခံရခြင်း၊ ထောင်ချခြင်းများ ရှိခဲ့သည်။ အဂတိလိုက်စားမှုကို အရေးယူရန် ပျက်ကွက်သည့် ပြည်နယ်များသည် ရံပုံငွေဖျက်တောက်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းများ ဖြစ်နိုင်သည်။

ပရိုဂရမ်တိုးတက်လာသည်နှင့် အမျှ အဂတိလိုက်စားမှု အခွင့်အလမ်းများ လျော့ချရန် ခေါင်းဆောင်များသည် အတွေ့အကြုံမှ သင်ယူပြီး လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ ချမှတ်ခဲ့သည်။ Royat က ပြောကြားသည်မှာ ဒေသအစိုးရမှာ ပွဲစားတွေ အများကြီးရှိတယ်။

သူတို့က ဘတ်ဂျက် ပမာဏကိုသိတယ်။ ရွာတွေကို တိုက်ရိုက်သွားပြီး ငါကြောင့် မင်းတို့ ပိုက်ဆံရမယ်။ ငါ့ကို ၂၀% ပေးကြ၊ ငါက လုပ်ပေးလို့ လို့ ပြောမယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကဗျူဟာပြောင်းရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကဂရန်ရမယ့်ရွာက ကြိုအကြောင်းကြားတယ်။ နောက်တရက်မှ ခရိုင်ဦးစီးမှူးစီကို စာပို့လိုက်တယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

အချို့ KDP စီမံချက်များသည် အဂတိလိုက်စားမှု နှင့် အဖမ်းခံရရန် လွယ်ကူစေသည်။ ဥပမာ ကျေးလက်စိုက်ပျိုးရေး စီးပွားရေးအခြေအနေသည် ဘဏ္ဍာရေးအကြပ် အတည်းနှင့် အယ်နီညီကြောင့် အခက်အခဲဖြစ်ချိန်တွင်KDP၏အစောပိုင်းအဆင့်များတွင် အဆင်းရဲဆုံး ကျေးရွာသားများနှင့် ပြည်သူလူထုကို တန်ဖိုးနည်း ချေးငွေထုတ်ပေးသော ငွေစုငွေချေးအစိတ်အပိုင်း ပါဝင်သည်။ Guggenheim က ရင်းမြစ်သည်မှာငွေကိုကြောက်ကြာကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။ အစောပိုင်းမှာဘယ်သူကမှရေရှည်ခံမယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ဘာကြောင့်လဲဆိုရာသီဥတုကြောင့် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုတွေ ကျဆင်းနေချိန်မှာရွာ ထဲမှာ ငွေရမယ့် နည်းလမ်း မရှိလို့ပါ။

ချေးငွေများကိုဆင်းရဲသားပြည်သူများသို့ ထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့သော်လည်းပြန်ရသည့်နှုန်းမှာ အလွန်နည်းပြီး ပျမ်းမျှ၄၀%သာ ပြန်လည်ရသည်။ သြဇာအာဏာကြီးသောအဖွဲ့များကလည်းငွေစုငွေချေး စီမံကိန်းများကိုသူတို့အတွက်သာ သိမ်းဆည်း ထားကြသည်။ ပြဿနာများဖြစ်ပေါ်ချိန်တွင်KDP ခေါင်းဆောင်များသည်ငွေစုငွေချေး ပပျောက်သွားရန်မစည်းရုံး နိုင်ခဲ့သော်လည်း ပရိုဂရမ်သည် အသားကျ လာသည်။ နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် ပြန်ဆပ်နှုန်း မြင့်မားသည့် အမျိုးသမီး အုပ်စုများ ကိုသာ ငွေထုတ် ပေးခဲ့သည်။Soesantamပြောကြားသည်မှာကျွန်တော်တို့က ၉၈%အထိ ပြန်ဆပ်တာတွေကြောင့် အလွန်အံ့သြခြေရတယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

အခက်အခဲများကိုကျော်လွှားခြင်း

(OVERCOMING OBSTACLES)

ပရိုဂရမ်သည် ဒီဇိုင်းနှင့် အသားတကျဖြစ်စေရန် စိန်ခေါ်မှု သုံးခုရှိနေသည်။ ပထမစိန်ခေါ်မှုမှာ ဒေသ အစိုးရနှင့် ဆက်ဆံရေးဖြစ်သည်။ ဒုတိယမှာ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများကို သတင်းဆိုးများ၊ ကျွမ်းကျင်မှုများကို အောင်မြင်မှုများနှင့်အတူအစီရင်ခံစေရန် လက်ခံ ယုံကြည်စေရန်ဖြစ်သည်။တတိယစိန်ခေါ်မှုမှာ ကွဲပြား မှုများအလွန်များသော တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ဖြစ်သည့် အင်ဒိုနီးရှား၏ အခြေအနေအမျိုးမျိုး တည်ရှိ နေမှုပင်ဖြစ်သည်။

ဒေသအစိုးရနှင့်ဆက်ဆံရေးတည်ဆောက်ခြင်း (Building the relationship with local government)

အစီအစဉ်ရေးဆွဲသူများ၏ရေရှည်မျှော်မှန်းချက်တစ်ခု မှာ KDPကိုခရိုင်အစိုးရလက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးပြီး ကျေးရွာသားများကိုထိုအဖွဲ့အစည်း၏ စွမ်းဆောင်ရည် ကိုတာဝန်ခံစေလိုသည့် စွမ်းအားမြှင့်တင်ပေးရန် ဖြစ်သည်။ ခရိုင်ခွဲများ ရွေးရာတွင် တာဝန်ယူရသော Bappenas အဖွဲ့မှ Agung Widodo က ပြောကြားသည်မှာ၇နှစ်အပြီးမှာကျွန်တော်တို့ထင်တာ ကဒေသအစိုးရကထောက်ပံ့ပြီးဆက်လုပ်မယ်လို့ထင် ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆက်ဆံရေး ပျက်ယွင်းခဲ့သည်။ ဥပမာ အစိုးရဝန်ထမ်းများသည် ကျေးရွာများကို စီမံကိန်းများ အပြီးသတ်ရန် ငွေများအား သူတို့လက်လွှဲပေးရန် ပြောခဲ့သည်။ အချို့ကမူ ပရိုဂရမ်ကို ရှောင်လွှဲခဲ့ကြသည်။ Agung Widodo က ဆက်ပြောသည်မှာဒါကတစ်ခုပေးတစ်ခု ယူဖြစ်ပါတယ်။ငွေတွေကိုဒေသအစိုးရကို တိုက်ရိုက်ပေးလိုက် ရင်အဂတီလိုက်စားမှုကြောင့်ကျေးရွာက နည်းနည်း ဘဲရမှာဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ မပါလျှင်လည်း ပြဿနာပါဘဲ။ သူတို့က အနာဂတ်မှာ ပရိုဂရမ်ကို လွှဲပြောင်းယူရမှာဖြစ်လို့ပါ။ကျွန်တော်တို့က ဒေသ အစိုးရများကပရိုဂရမ်ကိုပိုင်ဆိုင်တဲ့စိတ်ပေါ်လာအောင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

အချို့နေရာတွေမှာရွာသားတွေကအစိုးရဝန်ထမ်း တွေကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ဆက်သွယ်တယ်။ Hasanah က ပြန်ပြောသည်မှာ ရွာတစ်ရွာက ငွေတွေအကုန်လုံး မရလို့စိတ်မကောင်းဖြစ်တယ်။ခရိုင်ခွဲခေါင်းဆောင်ကို တိုင်တယ်။ဒါကြောင့် ဒေသအစိုးရ ဝန်ထမ်းတွေ ပါဖို့လည်း အရေးကြီးတယ် ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

ပထမအဆင့်အပြီးတွင် KDP ခေါင်းဆောင်များသည် ဒေသအစိုးရပါဝင်လာအောင် နည်းလမ်းသစ်များ စသုံးခဲ့သည်။ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် ခရိုင်ခွဲ အစိုးရကိုယ်စားလှယ်များကို ကျေးရွာ ခေါင်းဆောင် များ နှင့် အစည်းအဝေးများတွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ပါဝင်ရန် ပန်ကြားခဲ့သည်။၂၀၀၂မှစပြီးKDPသည် ခရိုင်ခွဲများ တွင် ခရိုင်များကို ပေါင်းထည့်ပြီး ခရိုင်ဘတ်ဂျက်ကို ၈၀% အထိ တိုးမြှင့် ပေးခဲ့သည်။

KDP ဒုတိယအဆင့် ၂၀၀၂မှ ၂၀၀၆တွင် ခရိုင်၄၀% သည် ဖြည့်စွက်ဘတ်ဂျက်များကို ကျေးရွာများသို့ ချပေးခဲ့သည်။ KDP တတိယအဆင့် ၂၀၀၆-၀၈ တွင် ခရိုင်အားလုံးသည်သူတို့ဘတ်ဂျက်များမှ ထည့်ဝင် ခဲ့ကြသည်။ ရပ်ရွာလူထုထည့်ဝင်မှုမှာ ၁၇% ရှိပြီး ပြည်နယ်ပေါ်မူတည် ကွဲပြားသည်။ ၂၀၀၄ခုနှစ်တွင် ပါဝင်သော ခရိုင်များအားလုံးသည် ၎င်းတို့ဆင်းရဲမှု အဆင့်သတ်မှတ်ချက်အလိုက်ကိုက်ညီသည့် ဝရန်များ

ချပေးခဲ့သည်။အထူးသဖြင့်ပရိုဂရမ်ကိုသုံးနှစ် ထက် ပိုပြီးလုပ်ဆောင်လိုသည့်ခရိုင်ခွဲများသို့ ချပေးခဲ့ သည်။

၂၀၀၇ခုနှစ်တွင်KDPသည်ပိုကြီးသော ပရိုဂရမ် အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဒေသအစိုးရများသို့ စီမံခန့်ခွဲခွင့် လွှဲပြောင်းရေးအတွက်မူအကောင် အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရန် အများအပြား လိုအပ် နေသေးသည်။

သတင်းဆိုးများအား လက်ခံခြင်း (Embracing bad news)

KDP စီစဉ်သူများသည် ညှိနှိုင်းရေးမှူးများအား

ပြဿနာများကို အစီရင်ခံရန် ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။ Hasanah က ပြောသည်မှာ လူတွေက အစိုးရက အကောင်းတွေကိုသာ ကြားလိုတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့်သူတို့ကအဆိုးကိုမပြောဘူး။ ကျွန်တော် တို့ကိုပြဿနာတွေရှိနေတာဟာ ပြဿနာ မဟုတ်ဘူး လို့ညှိနှိုင်းရေးမှူးတွေကိုပြောရတယ်။ သူတို့စွမ်းဆောင် ရည်ကိုအကဲဖြတ်တဲ့အခါ ပြဿနာ ကိုကိုင်တွယ် တာတင်မဟုတ်အစီရင်ခံစာတာကိုလည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားခဲ့တယ်။ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် အဂတိ လိုက်စားမှုတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကြီးမားဆုံး သတင်းရသည့်ချယ်နယ်ကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ (အချိန် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် အဂတိ လိုက်စားသည့်ကေစွဲများတွင်ပါဝင်ပတ်သက်လာကြ သည်။ ၁၉၉၈မှ ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် GDPနှင့် ဆက်စပ် အဂတိလိုက်စားမှုများတွင်၁၃%မှာညှိနှိုင်းရေးမှူးများ ကို တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။

ဂျကာတာမှာနဂန်ထမ်းသည်မြေပြင်မှ ဝန်ထမ်းများ ကိုပျော့ပြောင်းသည့်ဖြေရှင်းနည်းများကို အစီရင်ခံစေ ခဲ့သည်။ ယခင်အကြံပေးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့် Satriaကပြောသည်မှာသူတို့မှာကျေးရွာ ခေါင်းဆောင် တွေနဲ့ပြဿနာဖြစ်လျှင်ဖြစ်ဖြစ် တစ်ယောက်ယောက်က ခြိမ်းခြောက်လျှင်ဖြစ်ဖြစ် ညွှန်ကြားချက်ကရိုးရှင်းပါတယ်။ အဲဒီအခြေအနေ ကနေ ထွက်ပြေးဖို့နှင့် ဒေသအစိုးရ ဒါဟုတ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ကျေးရွာနှင့် ရပ်ရွာ စွမ်းအားမြှင့်တင်ရေးဌာန အဖွဲ့ကို အစီရင်ခံဖို့ပါ။ အဲဒါဆို ပရောဂျက်စီမံခန့်ခွဲရေးက ခရိုင်ခွဲကို ပြောမှာ က မင်းတို့ စည်းကမ်းမလိုက်နာလျှင် ငွေမရဘူးလို့ ပြောမှာပါ။ ညှိနှိုင်းရေးမှူးများနှင့် ဂျကာတာ အခြေစိုက်ဝန်ထမ်းများကြား ဆက် ဆံရေးမှာ အက်ကြောင်းများရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် Hasanah က ပြောကြားသည်မှာ အချို့လူတွေက လူထုအခြေပြု ဖွံ့ဖြိုးရေး စီမံကိန်းကို အချို့လူတွေက နားမလည်ကြဘူး။ အဲဒါက ပွင့်လင်းတဲ့ မိန်းပါ။ လိုချင်တာကို ဘယ်သူမဆို ကောက်ယူနိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဂျကာတာမှာရှိတဲ့ လူတွေက ဒါတွေက မှန်ကန်တဲ့ စီမံကိန်းမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောကြတယ်။

ပုံစံတစ်ခုသည် အားလုံးအတွက် မသင့်လျော် (One model doesn't fit all)

စီစဉ်သူများသည်ဒေသကွဲပြားမှုများကိုလိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေရန်အနည်းငယ် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ လူဦးရေ သိပ်သည်းမှုနှင့် အကွာအဝေးများ ကွာခြားပြီး တခါတရံတွင် ကျေးရွာကြားဖိုရမ်များတွင် သွားလာရန် ခက်ခဲသည်။ Guggenheim က ပြောကြားသည်မှာ ဝေးကွာသည့် ဒေသများတွင် ခရိုင်ခွဲတစ်ခုမှာ အလွန်ကြီးသည်။ ရွာတစ်ရွာမှ ပါပူဝါတွင်ရှိသော ခရိုင်ခွဲစင်တာသို့ ရောက်ရန် နှစ်ပတ်အချိန်ယူ လမ်းလျှောက်ရသည်။

ထိုဒေသများတွင်ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည်ခရိုင်ခွဲ အဆင့်တွင်အစည်းအဝေးကြီးတစ်ခုပြုလုပ်မည့်အစား ကျေးရွာများတွင်အစည်းအဝေးများပြုလုပ်ကြရ သည်။ထိုအစည်းအဝေးမှကိုယ်စားလှယ်များသည် ခရိုင်ခွဲအစည်းအဝေးသို့တက်ရောက်နိုင်သည်။ သိပ်သည်းမှုနှင့်အကွာအဝေးသည်ကုန်ကျစရိတ် တွက်ချက်ရာတွင်အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည်။ အင်ဒိုနီးရှားအရှေ့ပိုင်းကဲ့သို့ ဒေသများတွင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစရိတ်မြင့်သည်။ GDPစီစဉ်သူ များသည် ထိုဒေသများတွင် ညှိနှိုင်းရေးမှူးများ လစာနှင့် ကုန်ကျစရိတ်များ ပိုပေးကြရသည်။

စီစဉ်သူများသည် ပဋိပက္ခဖြစ်နေသော ဒေသ များ ဖြစ်သည့် အာချေး၊ အရှေ့တီမော (၂၀၀၂တွင် လွတ်လပ်ရေးရသည်) ပါပူဝါဒေသများ အတွက် ဒီဇိုင်းကိုလည်း လိုအပ်ချက်အလိုက် ပြင်ညှိကြရသည်။ ဒေသများသည်ဒေသခံယဉ်ကျေးမှုနှင့် ရိုးရာဓလေ့များ ရှိနေသည်။ ဥပမာSatria က ပြောသည်မှာ နီယတ်နှင့် အာချေးသည် လူမှုရေးအခြေအနေများနှင့် ရိုးရာ ဖွဲ့စည်းမှုများ တူညီကြသည်။ ထိုပြည်နယ်များနှင့် ကျေးရွာများသည် တိုင်းပြည်ထက်ပင် ပိုမိုကြာရှည် တည်တံ့ခဲ့ကြသည်။ ပြဿနာများ ဖြေရှင်းရန်၊

ပဋိပက္ခများ ဖြေရှင်းရန်သူတို့ကိုယ်ပိုင် ဥပဒေများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားများ ရှိနေသည်။ သို့သော် ဆူဟာတို့ အစိုးရသည် သူတို့အား အုပ်ချုပ်ရေး ကျေးရွာများအဖြစ်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ရပ်ရွာနေထိုင်ရေးတွင်လေ့ထုံးတမ်းများကို အုပ်ချုပ်ရေးအသစ်နှင့်တပြိုင်တည်း ကျင့်သုံးကြသည်။

KDPအောက်တွင်ကျေးရွာများသည် ခရိုင်ခွဲအဆင့်တွင် ရံပုံငွေရရန် ယှဉ်ပြိုင်ရသည်။ Agung Widodo က ပြောသည်မှာကျွန်တော်တို့ကဒီလို ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေကြောင့် ပဋိပက္ခတွေ ပိုဖြစ်မှာ စိုးရိမ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အချို့ဒေသတွေမှာပြိုင်ဆိုင်မှုတွေကိုညင်သာ အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ကျွန်တော်တို့ကပါဝင်တဲ့ ကျေးရွာတွေ အားလုံးသူတို့အဆိုပြုလွှာတွေ အောင်မြင်အောင် အားပေးခဲ့တယ်။ဒါပေမယ့် အဆိုပြုလွှာ ပြင်ဆင်ပုံ ကတော့ ယှဉ်ပြိုင်ရတဲ့ပုံစံပါ။ လူနည်းစုများ ခွဲထုတ်ခြင်းလျော့နည်းစေရန် ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် လူထုအသိုက်အဝိုင်းအားလုံးကိုယ်စားပြု ပါဝင် လာစေရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားနေသော ဒေသများတွင် KDP သည် ညှိနှိုင်းရေးမှူးများပိုမိုခန့်အပ်ပြီးလူထုနှင့် ပိုမိုအချိန်ပေး အလုပ်လုပ်စေပြီးစီမံကိန်းများ အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သည်။ ထိုဒေသများတွင် စီမံကိန်းများမှာ တိုးတက်မှု နှေးကွေးသော်လည်း တစ်နှစ်ကျော် အချိန်ယူ ပြီးစီးခဲ့သည်။

တခါတရံတွင်KDPသည်ပဋိပက္ခအနည်းငယ် ဖြစ်နေ သောဒေသတွင်အကောင်အထည်ဖော်နိုင်သော အစိုးရ၏ တစ်ခုတည်းသော ပရိုဂရမ်ဖြစ်သည်။ Satria က ပြောသည်မှာ အချေးတွင် ပုန်ကန်သူများက စီမံကိန်းတွေကို ရပ်ရွာ ပြည်သူလူထုကိုယ်တိုင် စီမံရေးဆွဲအကောင်အထည်ဖော်နေတာကို တွေ့တဲ့အခါ ရွာသားတွေကို ဆက်လုပ်စေခဲ့တယ်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှာ ဒေသကို ဆူနာမီနှင့် မြေငလျင် ရိုက်ခတ်မှုတွေဖြစ်တဲ့အခါ KDP က ဒေသတွင်း တစ်ခုတည်းသော အလှူရှင် ထောက်ပံ့သည့်

တည်ဆောက်ရေးစီမံကိန်းဖြစ်ခဲ့တယ်။ ညှိနှိုင်းရေးမှူး တွေ အကူအညီနှင့် အစိုးရက အထောက်အပံ့တွေကို တိုးချဲ့ ထောက်ပံ့ခဲ့တယ်။ သူက ဆက်ပြောတာက ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနှင့်ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး တွေမှာ စီမံကိန်းမှာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါဝင်တဲ့ ရွာသားများနှင့် ညှိနှိုင်းရေးမှူးတွေကို သုံးခဲ့ရတယ်။ သူတို့ကဒုက္ခရောက်သူတွေဖြစ်ဖြစ်မဖြစ်ဖြစ် ပြန်လည်တည်ထောင်ရေးမှာတစ်တပ်တအား ပါဝင်ကြတယ်။ ထူထောင်ရေးမှာ သူတို့ပါဝင်လို့ ကောင်းတဲ့အချက်ကတော့ သူတို့ဟာ အနာကျက်ဖို့ကုသတဲ့ ဖြစ်စဉ်မှာ ပါလာတယ်။ နောက် ၂၀၁၅ ဟဲစင်ကီ ငြိမ်းချမ်းရေး သဘောတူညီချက် (အစိုးရနှင့် သူပုန်များကြား)နောက်ပိုင်းမှာ အစိုးရက KDPလက်ရှိ ပလက်ဖောင်းကိုသုံးပြီး အချေးရဲ့ ပဋိပက္ခအလွန်ဒေသများအတွက်နောက်ထပ် ၈ရက်တွေ ထပ်ချပေးခဲ့တယ်။

ဒေသတွင်းထပ်ဖြည့်ထားသောညှိနှိုင်းရေးမှူးတွေ အပြင်တစ်ဦးစီက အလုပ်တွေအများကြီး လုပ်ရန် လိုအပ်နေသည်။ အချိန်ကြာလာသည်နှင့် အမျှ အချေး ညှိနှိုင်းရေးမှူးများသည် အဆင့်များ ကျော်ခြင်းနှင့် ၎င်းတို့ အချိန်ပေါ်မူတည်ပြီး လိုအပ်ချက်များကို ပြည့်မှီစေရန် တာဝန်များအား ချန်လှပ်ထားခဲ့သည်။ ပရိုဂရမ်သည် KDPပုံစံမှ စတင်ကွဲထွက်လာသည်။ ရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေး၏ အစောပိုင်းပုံစံများတွင် တွေ့ရှိရသော ပြဿနာများ ပြန်ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဆူနာမီဖြစ်သည့်အချိန်တွင် အောင်မြင်သည့် အခြေအနေများ ရှိခဲ့သော်လည်း ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားသည့်ဒေသများတွင်လိုက်လျော ညီထွေဖြစ်ရန်နှင့်ယဉ်ကျေးမှုအခြေအနေ အမျိုးမျိုးသည်ပြဿနာများအဖြစ်ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ် သည်။

ရလဒ်များအား အကဲဖြတ်ခြင်း (ASSESSING RESULTS)

အကယ်၍ နေရာဒေသ အကျယ်အဝန်းသည်

တိုင်းတာခြင်းတစ်ခုဖြစ်လျှင် KDP သည် အခြေအနေ ကောင်းသည်။ ပရိုဂရမ်ကို အဆင့်အမျိုးမျိုး ဖြန့်ကျက်ထားသည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှ စတင်၍ အစီအစဉ်တွင် ခရိုင်ခွဲ ၂၀ ခုမှ ကျေးရွာ ၂၅ ရွာ ပါဝင်သည်။ ပထမအဆင့် အဆင့်မြင့်သည့် အချိန် ၁၉ ၉ ၈၄ ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ခရိုင်ခွဲ ၉ ၈၆ ခုမှ ကျေးရွာပေါင်း ၁၅၄၈၁ ပါဝင်ပြီး ခရိုင် ၁၃၀ နှင့် ပြည်နယ် ၂၂ ခု ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ပရိုဂရမ်သည် ခရိုင်ခွဲ ၁၅၂၀၊ ခရိုင် ၂၃၉ နှင့် ပြည်နယ် ၃၀ တွင် ရွာပေါင်း ၂၅၆၅၁ အထိ တိုးချဲ့ ခဲ့သည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ကျေးရွာပေါင်း ၃၄၂၃၃ ကျေးရွာ အထိ ရှိလာပြီး အင်ဒိုနီးရှားရွာစုစုပေါင်းထက်ဝက်နီးပါးဖြစ်လာသည်။ တတိယပိုင်းသည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပြီး ဘတ်ဂျက် စုစုပေါင်း ကန်ဒေါ်လာ ၁.၃ ဘီလီယံ အထိ ချပေးခဲ့သည်။ နဂိုမူလအိုင်ဒီယာတွင် သုံးနှစ်ပြီးနောက် တစ်နေရာမှ အလှည့်ကျ လှည့်ရန် ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် စတင် သောဒုတိယ အဆင့်တွင် စတင်ခဲ့သည်။

သို့သော် အစိုးရသည် ခရိုင်ခွဲများအတွင်း လုပ်ငန်းများ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေပြီး ခရိုင်အသစ်များကိုလည်း တိုးချဲ့ခဲ့သည်။

၁၉၉၈ မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ KDP သည် ကျေးရွာ တည်ဆောက်ရေးနှင့် ပြန်လည် တည်ထောင်ရေးအတွက် ကူညီခဲ့ပြီး လမ်းပေါင်း ၆၅ ၅၀၀ ကီလိုမီတာ၊ တံတား အစင်း ၉ ၀၀၀ ကျော်၊ ဆည်မြောင်းစုစုပေါင်း ၁၁၀၀၀၊ သောက်သုံးရေ စနစ် ၂၈၃၀၀၊ မိလ္လာစနစ် ၁၇၅၀၀၊ ကျောင်းပေါင်း ၆၉၅၀၊ ဆင်းရဲသော ကျောင်းသား များ အတွက် ပညာသင်ဆု ၁၂၀ ၀၀၀ ဆု၊ ကျန်းမာရေး စင်တာပေါင်း ၅၇၀၀ ခန့်ကို ကူညီပေးခဲ့သည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် ရွာသားပေါင်း ၆.၁ သန်းကျော်သည် တိုက်ရိုက် ရေတို အလုပ်ခန့်ထားမှုမှ ဝင်ငွေရရှိခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အနက် ၄၅% မှာ အမျိုးသမီးများနှင့် ကျေးလက် အခြေခံလူတန်းစားများ ဖြစ်သည်။ ချိန်ညှိကြည့်လျှင် ဇယားအမျိုးမျိုးက ဖော်ပြသည်မှာ ပရိုဂရမ်သည်

ကြီးမားသော အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့သည်။ KDP ရှိသော ဒေသများရှိ အိမ်ထောင်စုများသည် KDP မရှိသော ဒေသများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ဆင်းရဲတွင်းမှ အချိုးအဆများပြားစွာ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ လေ့လာချက်များအရ တွေ့ရှိသည်မှာ တည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်း အများစုသည် အရည်အသွေးမြင့် ကြသည်။ စီးပွားရေးတွက်ခြေအရ ပြန်လှည့်မှု မြင့်တက်ကြသည်။ သမားရိုးကျ အစိုးရချယ်နယ်များမှ လုပ်သည့် အလုပ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ကုန်ကျစရိတ်သက်သာကြသည်။ ရွာများမှ ဈေးသို့ ဖောက်လုပ်ထားသော လမ်းများနှင့် ဒေသသစ်များတွင် စိုက်ပျိုးရေးအတွက် ဆောက်သော ဆည်မြောင်းစနစ်များသည် စီးပွားရေးအပေါ် အများဆုံး အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့သည်။

ပရိုဂရမ်သည် အင်ဒိုနီးရှား၏ အဆင်းရဲဆုံး လူထုပါဝင် လာရန် ကူညီခဲ့သည်။ ပျဉ်းမျှအားဖြင့် အစည်းအဝေးများတွင် တက်ရောက်သူများ၏ ၅၀% အထက် သည် အဆင်းရဲဆုံး အုပ်စုများကို ကိုယ်စားပြုပြီး KDP စီမံကိန်းများတွင် လည်း ၇၀% သော အလုပ်သမားများ သည် ဆင်းရဲသော အုပ်စုများမှ အလုပ်ခန့်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထု ပါဝင်မှုအဆင့်သည် KDP စီမံကိန်း အစည်းအဝေးများတွင် ရေပေါ်ဆီများသာ ပါဝင်သော အခြားကျေးရွာ ဆုံးဖြတ်သည့် အစည်းအဝေးများထက် မြင့်တက်သည်။ ပျဉ်းမျှအားဖြင့် KDP အစည်းအဝေးများကို လူ ၆၀ မှ ၁၀၀ ကြား တက်ရောက်ပြီး ခရိုင်ခွဲအစည်းအဝေးများ တွင် ကျေးရွာသား ၂၀၀ မှ ၃၀၀ ကြား တက်ရောက်သည်။ အမျိုးသမီးပါဝင်မှုသည်လည်း ၂၆% မှ ၄၅% အထိ ဖြစ်သည်။ သို့သော် စောင့်ကြည့်လေ့လာ အကဲဖြတ်သည့် အဆင့်က သက်သေပြသည်မှာ သီးခြားခွဲခြားထားသော အုပ်စုများ အများအပြား မပါဝင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာ မုဆိုးမများသည် ကျေးရွာအဆင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲသည့် အစည်းအဝေးများ တွင် ပါဝင်ခြင်း မရှိပါ။

ကျေးရွာအများစုသည်တည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်းများကိုသာရွေးချယ်ကြပြီး ထို တည်ဆောက်ရေးများသည်လည်းကျေးရွာတွင် အဓိက လိုအပ်ချက်များဖြစ်သည်။ Kuntarim ပြောကြားသည်မှာ သူတို့က ကုန်ထုတ်ဖို့၊ ဈေးနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့၊ ကျောင်းသွားဖို့၊ ရေရဖို့အတွက် တွေးကြတယ်။ ပရိုဂရမ်နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့သည် ကျောင်းများ၊ တံတားများနှင့် ဆေးခန်းများကို တောင်းဆိုကြသည်။ အစပိုင်းတွင် လမ်းနှင့် ရေသာ တောင်းဆိုပါတယ်။ ဒီဇိုင်းသမားများသတိပြုမိသည်မှာ ကျေးရွာအများစု

သည်တည်ဆောက်ရေးစီမံကိန်းများကိုသာ ရွေးချယ်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ကြသည်။ အကြောင်းမှာ အဆိုပါ စီမံကိန်းများသည်အဆိုပြုပြီး အကောင် အထည်ဖော်ရန် လွယ်ကူသည်။ ထိုစီမံကိန်းများသည် ရေရှည်တွင်လည်း ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး စီမံကိန်းများ နှင့်ယှဉ်လျှင် အကုန်အကျ သက်သာသည်။ ရွာသားများ သံသယဖြစ်ကြသည်မှာ ဝန်ကြီးဌာနသည်၎င်းတို့ဒေသတွင် ဆောက်လုပ်သော ဆေးခန်းများနှင့်ကျောင်းများတွင် ကျောင်းဆရာများ နှင့် သူနာပြုများ မထားပေးဟု

စာပိုဒ် ၂ - လမ်းဖောက်ရေး စီမံကိန်းများတွင် တာဝန်ယူမှု အစည်းအဝေးများ၊ စာရင်းစစ်များနှင့် လာဘ်စားခြင်း

မက်ဆာချူးဆက် နည်းပညာအင်စတီကျု၏ ဆင်းရဲမှုလျှော့ချရေး စမ်းသပ်ခန်းမှ Benjamin Olken နှင့် သုတေသီများသည် စမ်းသပ်မှုတစ်ခုပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုစမ်းသပ်မှုမှာ တာဝန်ခံမှု အစည်းအဝေးများနှင့် မဖြစ်မနေစစ်ဆေးသည့် အစိုးရစာရင်းစစ်များပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းသည် လာဘ်စားမှုကို ထိရောက်စွာ လျှော့ချခြင်း ရှိမရှိဆန်းစစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

စမ်းသပ်မှုသည် လမ်းဖောက်သည့် စီမံကိန်းများတွင် အသုံးပြုသည့် ပစ္စည်းများ၏ ခန့်မှန်းကုန်ကျစရိတ်များနှင့် အစီရင်ခံသည့် ကုန်ကျစရိတ်ကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဖြင့် လာဘ်စားမှုကို တိုင်းတာခဲ့သည်။ ထိုတိုင်းတာမှုတွင် အဓိက နမူနာများနှင့် အခြား တိုင်းတာမှုများကိုလည်း အခြေခံသည်။ စမ်းသပ်မှုတွင် ကျပန်းအားဖြင့် ကျေးရွာ ၆၀၈ ရွာရှိ လမ်းဖောက်သည့် စီမံကိန်းများကို အုပ်စုစုမှ တစ်စုစီသို့ တာဝန်ပေးခဲ့သည်။

သုတေသီများက အုပ်စုတစ်စုကို ပြောကြားသည်မှာ အစိုးရက စီမံကိန်းများကို စာရင်းစစ်မှာဖြစ်ပြီး ရံပုံငွေ အလွဲသုံးစားလုပ်ထားသော လူများကို ဥပဒေအရ အရေးယူမည်ဖြစ်သည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ ဒုတိယအုပ်စုတွင်မူ ရွာသားများသည် လမ်းဖောက်သည့်စီမံကိန်းမှ မန်နေဂျာများမှာ ၎င်းတို့ လုပ်ငန်းအကြောင်းတင်ပြမည့် တာဝန်ခံမှု အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားစာများ လက်ခံရရှိသည်ဟု ပြောထားသည်။ ထိုရွာများတွင် စာရင်းစစ်နိုင်ခြေမှာ ၄%ဖြစ်ပြီး ပုံမှန် အဆင့်ဖြစ်ပါသည်။ တတိယအုပ်စု ကျေးရွာတွင် ဖိတ်စာနှင့်အတူ အမည်မသိ သဘောတူညီချက်ဖောင်ပုံစံ တစ်ခုပါ ပူးတွဲပါသည်။ စာရင်းစစ်နိုင်ခြေမှာလည်း ၄%သာဖြစ်သည်။ စတုတ္ထနှင့် ပဉ္စမ အုပ်စုများတွင် ပူးပေါင်းပါဝင်သည့်ပုံစံများနှင့် မဖြစ်မနေ စာရင်းစစ်ခြင်းလည်းပါသည်။ နောက်ဆုံးအုပ်စုတွင် အထူးအစီအစဉ် တစ်ခုမှ မပါဘဲ ထိန်းချုပ် အုပ်စုအဖြစ်သတ်မှတ်သည်။

စမ်းသပ်မှုတွင် တွေ့ရှိသည်မှာ အစိုးရမဖြစ်မနေ စာရင်းစစ်ခြင်းသည် လာဘ်စားမှုလျှော့ချရာတွင် အအောင်မြင်ဆုံးဖြစ်သည်။ သို့သော်လူထုစောင့်ကြည့်ရေးသည်အလယ်အလတ် အကျိုးသက်ရောက်မှုသာ ရှိသည်။ လူထု တာဝန်ခံမှု အစည်းအဝေးများသည် ရေပေါ်ဆီချုပ်ကိုင်သည့်ရာဇဝင်မရှိသည့် ကျေးရွာများတွင် ပိုမိုထိရောက်သည်။ အခြားသက်သေပြချက်တစ်ခုမှာ ရွာသားများသည် ထင်မြင်ချက်ဖောင်ပုံစံကို သုံးခြင်းနှင့် အစည်းအဝေးတက်ရောက်ရန်ဖိတ်ကြားစာလက်ခံရခြင်းနှစ်နည်းစလုံးသုံးပြီး အကတိလိုက်စားမှုကိုတားမြစ်ရန် ထိရောက်စွာ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ကြသည်။

သံသယရှိသည်။ အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ဒီဇိုင်းရေးဆွဲသူများသည် စီမံကိန်းများ ကွဲပြားလာစေရန် အားပေးကြသည်။ သို့သော် ပြည်သူ့ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းသည် စံချိန်စံညွှန်းများကို ထည့်သွင်း မစဉ်းစားလျှင် လူမှုဘဝပေါ်တွင် အကျိုးသက်ရောက်မှု ကြီးသည်။ Guggenheim ကထောက်ပြသည်မှာ ဥပမာ လမ်းများသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်မီးဖွားချိန် တွင် လည်းကောင်း၊ ပညာရေးအတွက်လည်းကောင်း ပြည်သူလူထုအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုကြီးသည်။

အဂတိလိုက်စားမှု ပမာဏကို တိုင်းတာရန် ခက်ခဲသည်။ ပရိုဂရမ်ဒီဇိုင်းရေးဆွဲရာတွင် အနီးကပ် ပါဝင်သူများ အကြံပြုသည်မှာ မလျော်ကန်မှုများသည် အစီရင်ခံစာမလိုဘဲဖြစ်နိုင်သည်။ အချက်အလက် များကဖော်ညွှန်းနေသည်မှာ KDP သည် ထိုပြဿနာကို ထိရောက်စွာ စီမံခန့်ခွဲနိုင်ခဲ့သည်။ လွတ်လပ်သော အေဂျင်စီစာရင်းစစ်များတွေ့ရှိကြသည်မှာ ငွေကြေး ကိုင်တွယ်ရာတွင် မမှန်ကန်မှုများသည် စုစုပေါင်း ဘတ်ဂျက်၏ ၁% ထက်နည်းသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ် စီမံကိန်း အရာရှိ အပါအဝင် အချို့က ထိုရာခိုင်နှုန်းကို မေးခွန်းထုတ်ကြသည်။ KDP သည် ရံပုံငွေ ပျောက်ဆုံးမှု များမှ ၄၀% ကို ပြန်ရခဲ့သည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် အဂတိ လိုက်စားမှုကြောင့် တိုင်ကြားသည့် ပမာဏသည် ကန်ဒေါ်လာ ၆၅၀ ဝတ်ကျော်ပြီး စုစုပေါင်းချပေးသော ကန်ဒေါ်လာ ၁၇၀ သန်း၏ ၀.၄ % ဖြစ်သည်။ ၄၅% သော တိုင်ကြားမှုများကို ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၄ လူထုစစ်တမ်းက အစီရင်ခံခဲ့သည်မှာ ၉၅.၂% သော အိမ်ထောင်စုများသည် KDP အကောင်အထည် ဖော်ရာ တွင် မမှန်ကန်မှုများ မရှိဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။

အကဲဖြတ်သည့်အချက်အကုန်လုံးက ရပ်ရွာလူထု အခြေပြု အားထုတ်မှုများသည် အဂတိ လိုက်စားမှု လျော့ချသည်ဟု မပြောနိုင်ခဲ့ပါ။ ၂၀၀၃-၂၀၀၄ တွင် အလှူရှင် ရန်ပုံငွေ ထိန်းချုပ် သည့် စမ်းသပ် အစီအစဉ် တစ်ခုက တွေ့ရှိသည်မှာ အစိုးရ စာရင်းစစ်များက စာရင်းစစ်ခြင်းဖြင့် အဂတိလိုက်စားမှု

ကို လျော့ချ ခြင်းသည် လူထု တာဝန်ခံ အစည်းဝေးများတွင် ပါဝင်မှုကို တိုးမြှင့်ခြင်းထက် ပိုမိုထိရောက်သည်။ ထိုစမ်းသပ်မှုတွင် တွေ့ရှိရသည်မှာ မဖြစ်မနေစာရင်းစစ်မှုများသည် အဂတိလိုက်စားမှုကို ၈% မှသည် ၁၉.၂% အထိ ကျဆင်းခဲ့ပြီး တာဝန်ခံမှု အစည်းအဝေးများတွင် ဖိတ်ကြားခြင်းနှင့် ထင်မြင်ချက်ပေးသည့်ဖောင်ပုံစံများ ပေးပေးခြင်းထက် ပိုမိုထိရောက်သည်။ (စာပိုဒ် ၂ ကို ကြည့်ရန်)

KDP သည် ကြီးမားသည့် အားနည်းချက် ချို့ယွင်းချက်များလည်း ရှိသည်။ ဗဟိုအစိုးရ စီမံခန့်ခွဲမှုသည် အစဉ်တစိုက် အမြဲ တူညီမှုမရှိပါ။ ဥပမာ- ရံပုံငွေများ ချထားရာတွင် ကြာမြင့်မှုများ ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပရိုဂရမ်သည် နည်းပညာခက်ခဲသည့် လုပ်ငန်းများကို တွယ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ လက်ရှိ ကုန်ကျစရိတ်များသည့် လုပ်ငန်းများ ဥပမာ ကျောင်းဆရာ လစာပေးခြင်းများနှင့် ဆေးခန်းများတွင် ကျန်းမာရေး ပစ္စည်းများ ထောက်ပံ့ခြင်းစသည်တို့ကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် ခက်ခဲခဲ့သည်။

အခြားနိုင်ငံများသည်လည်း KDP ပုံစံမှ သင်ယူခဲ့ကြ သည်။ တီမော လက်တေး လူထုစွမ်းအားမြှင့်တင်ရေး အစီအစဉ်သည် KDP ကို ကူးယူခဲ့သည်။ ဖိလစ်ပိုင် ကလာဟီ အစီအစဉ်သည်လည်း KDP အတွေ့အကြုံများ မှ သင်ခန်းစာယူခဲ့သည်။ အာဖဂန် နစွတန်တွင် အမျိုးသားကြံ့ခိုင်ရေးအစီအစဉ် သည်လည်း အလားတူ ချဉ်းကပ်နည်း သုံးခဲ့ပြီး ပြည်သူလူထုက ရွေးချယ်သည့် စီမံကိန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်ရပ်ရွာသို့ ငွေတိုက်ရိုက်ပေး ခဲ့သည်။

ပြန်လည် သုံးသပ်ခြင်း (REFLECTIONS)

KDP သည် အင်ဒိုနီးရှားအဆင်းရဲဆုံး အိမ်ထောင်စုများ ဘဝမြှင့်တင်ရာတွင် ထိရောက်မှု ရှိခြင်းမှာ အစီအစဉ်တွင် အစိတ်အပိုင်း ခုနစ်ခုပါဝင်ပြီး ၎င်းသည် အခြားအောင်မြင်သည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး

များနှင့်တူညီသည့် အချက်များဖြစ်သည်။

ပထမမှာပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများသည် သူတို့ဘာလုပ်ချင် သည်ကိုသိပြီး ရှင်းလင်းသည့်အမြင်ရှိကာ အခွင့်အလမ်းကို အမိအရ ဖမ်းဆုပ်နိုင်သည်။ နည်းလမ်းသစ်များမိတ်ဆက်သည့် ပြောင်းလဲရေး ကာလကိုဖန်တီးနိုင်သည်။ အာရှဘဏ္ဍာရေး အကြပ်အတည်းနှင့်အယ်နီညီကြောင့် သန်းနှင့်ချီသော ကျေးလက်ဆင်းရဲသားပြည်သူများသည် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခံရပြီး အန္တရာယ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရောယုက်နေသည့်ကိုယ်ကျိုးစီးပွားများကို စဉ်းစားချင့်ချိန်ရှောင်တိမ်းပြီး နိုင်ငံရေး အကာအကွယ် ယူသည့်အစီအစဉ်တစ်ခုဖန်တီးခဲ့သည်။ ထိုကိုယ်ကျိုး စီးပွားများတွင်ပုံမှန်အရလည်းကောင်းသမိုင်းကြောင်း အရလည်းကောင်း၎င်းတို့ ပါဝင်မှုအတွက် ပေးဆပ်မှု များရှိနေသည်။ဘဏ္ဍာရေးအကြပ်အတည်းသည် ပရိုဂရမ်ကို သူကောင်းပြုမြှောက်စားသည့် နိုင်ငံရေးမှ ဖြေလျော့စေခဲ့သည်။

ဒုတိယမှာအဖွဲ့သည်ပရိုဂရမ်ကို ဒီဇိုင်းရေးဆွဲရာတွင်နှင့် လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်မှုကို စောင့်ကြည့်ရာ တွင် အစိုးရ ထိပ်တန်းအဆင့်များနှင့် အလှူရှင်များ၏ အားပေးမှုရခဲ့သည်။သမ္မတဆူဟာတို့သည် ပြည်သူအများ၏ အားပေးထောက်ခံမှုကို မရသော် လည်းသူနှင့်သူ နေရာဆက်ခံသူများသည် လူထု အခြေပြု စီမံကိန်းများကို အားပေးခဲ့ကြသည်။ KDP သည် (၁) ကမ္ဘာ့ဘဏ် အိုင်ဒီယာအသစ်များ (၂) ကမ္ဘာ့ဘဏ် ခိုင်မာသော ထင်မြင်ယူဆချက်ဖြစ်သည့် အင်ဒိုနီးရှား၏ နှစ်ထပ်ကွမ်း အကြပ်အတည်းကြောင့် နိုင်ငံ အဆင်းရဲဆုံးပြည်သူများအတွက် လူမှု ဖူလုံရေး ကွန်ယက်လိုအပ်ကြောင်းစသည်တို့ကို အနီးကပ် တုန့်ပြန်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

တတိယမှာKDPစီစဉ်သူများသည် ဒီဇိုင်းရေးဆွဲရာ တွင်နှင့်ပရိုဂရမ်ကိုအသားကျအောင် ဆောင်ရွက်ရာ တွင် အစိုးရပုံမှန်ဖွဲ့စည်းပုံများအပြင် ပုံမှန်မဟုတ်သော

ပုံစံများ ဥပမာ ထင်ရှားသည့် ဓလေ့ထုံးတမ်းများ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ နှင့် ရိုးရာများ စသည်တို့တွင်ပါ လုပ်ကိုင်နိုင်ရန်စီစဉ်ခဲ့သည်။အဆိုပါ ပုံမှန်မဟုတ်သော ပုံစံများမှာဒေသအဆင့်တွင်အုပ်ချုပ်ရေး လမ်းကြောင်း ပုံစံများလည်းဖြစ်နေသည်။စနစ်အသစ်တစ်ခုကို ချမှတ်ရန် အားထုတ်ခြင်းထက် ဥပမာ အစီအစဉ်သည် လက်ရှိတွင်တာဝန်ခံမှုတာဝန်ယူမှုလုပ်အားပေးခြင်း နှင့်မျှပေးခြင်းသဘောတရားများပါဝင်နေသာ စွဲမြဲနေသော ဓလေ့ထုံးစံများကို အားပေးခဲ့သည်။

စတုတ္ထတွင် ပရိုဂရမ်၏ ကောင်းမွန်ပြီးရိုးရှင်းသော ဒီဇိုင်းကို အတွင်းမှရော ပြင်ပ စောင့်ကြည့်သူများကပါ ချီးကျူးခဲ့သည်။ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော မက်လုံးများထိ ရောက်သည့်စောင့်ကြည့်ထိန်းညှိခြင်း၊ ပွင့်လင်း မြင်သာမှုနှင့်ယှဉ်ပြိုင်မှုများသည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ အဂတိလိုက်စားမှု ထိန်းချုပ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ လက်ခံမှုနှင့် ပူးပေါင်းပါဝင်မှုများ ရရှိလာရန် အရေးကြီးသော ကဏ္ဍမှ ပါဝင်သည်။ အမှန်တွင် ကနဦး အစီအစဉ် ဒီဇိုင်းအတွက် အချိန်နှင့် အားထုတ်မှုများသည် နောက်ပိုင်းတွင် ရှုပ်ယှက်ခတ်သော စည်းမျဉ်းများ လိုက်နာရန် ပြဌာန်းမှုကို လျော့ချနိုင်ခဲ့သည်။

ပဉ္စမတွင်အစီအစဉ်မြေပြင်တည်ရှိမှု အခြေအနေ ဖြစ်သည်။ညှိနှိုင်းရေးမှူးကွန်ယက်ကြီးသည် အောင်မြင်မှုကို ရရှိစေသည့် အရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည်။ အော်ပရေးရှင်း အကြံပေး Yogana Prasta က ပြောကြားသည်မှာ အစီအစဉ်အောင်မြင်ရေးဟာ ညှိနှိုင်းရေးမှူးတွေ အပေါ်မှာ အများကြီး မူတည်နေပါတယ်။ သူတို့က ပြည်သူတွေကိုစီမံကိန်းရေးဆွဲရေးနှင့် စွမ်းအားမြှင့်တင် ရေးအတွက်ကူညီနေတဲ့KDPတပ်သားတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ကို မှီခိုခြင်းသည် တိုင်းပြည်၏ တရားဝင် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း စည်းမျဉ်းများကို မှီခိုခြင်းထက်လုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ရာ တွင် ပိုမိုလွယ်ကူစေခဲ့သည်။

ပြင်လွယ်ပြောင်းလွယ်ခြင်းသည် ပြောင်းလဲရေး၏ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့သည် ရွာသားများ၊ ဒေသအခြေအနေများနှင့်ကိုက်ညီသည့် စနစ်ကို ဖန်တီးလိုသည်။ ရွာသားများအား စနစ်အတွင်းသို့ အတင်းအကြပ်မသွတ်သွင်းလိုပေ။ ဥပမာ အဖွဲ့သည် စီမံကိန်းစက်ဝန်း အချိန်ကာလ၊ ကိုယ်စားလှယ်များ တာဝန်များ၊ ညှိနှိုင်းရေးမှူး အရေအတွက်နှင့် လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုလူဦးရေနည်းသော ဒေသများတွင် ကိုက်ညီအောင် ထိန်းညှိပေးခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် အစောပိုင်းတည်းက အကြီးတန်း မန်နေဂျာများသည်စောင့်ကြည့်ရေးနှင့် သင်ယူရေးတို့ကိုမြင့်မြင့်မားမား မျှော်မှန်းခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်အကူအညီဖြင့်သူတို့သည် လုပ်ထုံးများ ပြောင်းလဲသည့်အကျိုး သက်ရောက်မှုအပေါ်တွင် သုတေသနပြုလုပ်ခဲ့သည်။သူတို့သည်သတင်း အချက်အလက်စနစ်တစ်ခုတည်ထောင်ပြီး ထိုစနစ် တွင်မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို ပရိုဂရမ်အခြေအနေကို ဖော်ပြသည်။ ခရိုင်ခွဲ အမျိုးမျိုးတွင် စီမံကိန်းများ

ပြီးစီးမှုစီမံကိန်းအမျိုးအစားများ၊ လူထုအစည်းအဝေး များတွင် တက်ရောက်သော အမျိုးသမီးအရေ အတွက်စသည်တို့ကိုဖော်ပြသည်။အဆိုပါသတင်း အချက်အလက်စနစ်သည်ဆုံးဖြတ်ချက်ချသူများကိုမ ည်သည်တို့သည်အလုပ်ဖြစ်သည်၊မည်သည်တို့သည် အလုပ်မ ဖြစ်သဖြင့်ပြောင်းလဲရန်၊ ရလဒ်များ ဆန်းစစ်ရန်နှင့်ပိုမိုအသားကျအောင် ကူညီပေးခဲ့သည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် စတင်သော သမ္မတ Susilo Bambang Yudhoyono၏ အစိုးရသစ်လက်ထက်တွင် KDP တိုးတက်အောင်ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပြီး ပရိုဂရမ်ကို နိုင်ငံတဝှမ်း ကျန်သည့်နေရာများသို့ တိုးချဲ့ခဲ့သည်။ အသွင်သစ် ပုံစံသည် အမျိုးသား ရပ်ရွာလူထု စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်သည့် အစီအစဉ် (Program Nasional Pemberdayaan Masyarakat, or PNPM) ဖြစ်လာသည်။ ၂၀၁၃ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာတွင် အင်ဒိုနီးရှားသည် KDP/PNPM စနစ်ကို ဥပဒေ ရေးဆွဲခဲ့သည်။

အချိန်ကာလ	
ဩဂုတ်လ ၁၉၉၇	အာရှ ဘဏ္ဍာရေးအကြပ်အတည်း
၁၉၉၇	ရွာ၂၅ရွာတွင် KDP စမ်းသပ်အစီအစဉ်
မေ ၁၉၉၈	ဆူဟာတို အစိုးရ ပြုတ်ကျ
၁၉၉၈-၂၀၀၂	KDP I
၂၀၀၂-၂၀၀၆	KDP II
၂၀၀၆-၂၀၀၈	KDP II
၂၀၀၆	သမ္မတ Susilo Bambang Yudhoyono သည် Kecamatan Development Programကို တိုးမြှင့်ရန် အစီအစဉ်များ ကြေငြာပြီး PNPM Mandiriအောက်တွင် အခြား စီမံကိန်းများနှင့် ပေါင်းစပ်ခဲ့သည်။
၂၀၀၇	KDP ကို PNPMအဖြစ် အသွင်ပြောင်းခဲ့ပြီး သမ္မတသည် ၂၀၀၇ ဇူလိုင်တွင် PNPMကို စတင်ခဲ့သည်။

အောင်မြင်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းများအတွက် တီထွင်ဆန်းသစ်မှုများ (Innovations For Successful Societies-ISS) အစီအစဉ်က ဖြစ်ရပ်နမူနာ လေ့လာထားမှုများနှင့် အခြားထုတ်ဝေမှုများကို သတ်မှတ်လမ်းညွှန်ချက်များနှင့်ညီသော အောက်ဖော်ပြပါအသုံးပြုမှုအတွက် ကုန်ကျစရိတ်မရှိစေဘဲ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ISS အချက်အလက်သို့မိုးရာ website ကိုစိတ်ကူးအကြံဉာဏ်များ၏ ဘဏ်တစ်ခုအဖြစ် အသုံးပြုရန် ရည်ရွယ်ပြီး၊ မတူညီသော ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးနည်းဗျူဟာများ၏ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်များကိုလက်တွေ့ကျင့်သုံးနေသူများနှင့် ပညာသင်ဆရာကျောင်းသားများက သုံးသပ်နိုင်ရန်နှင့် ဆက်စပ်စဉ်းစားရမည့်အကြောင်းအရာများ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုများကိုချိန်ဆနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဖြည့်စွက်လိုသောခေါင်းစဉ်များနှင့် စဉ်းစားရန်မေးခွန်းများ၊ ပြင်ဆင်ချက်များ၊ ဖြစ်ရပ်နမူနာ လေ့လာချက်များကို မည်သို့အသုံးပြုလျက်ရှိသည် စသည့် စာဖတ်သူ၏ တုန့်ပြန်မှုများကို ISS က ကြိုဆိုပါသည်။ iss@princeton.edu.

အသုံးပြုရန်သတ်မှတ်ချက်များ

ISS၏ websiteမှ မည်သည့်စာရွက်စာတမ်းကိုမဆို လက်ခံရယူခြင်းမပြုမီ၊ အသုံးပြုမည့်သူများသည် ထိုစာရွက်စာတမ်းများရရှိနိုင်စေရန် သတ်မှတ်ချက်များကိုဖတ်ရှု၍ သဘောတူလက်ခံရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သတ်မှတ်ချက်များတွင် www.princeton.edu/successfulsocieties နှင့် Princeton တက္ကသိုလ်မှ ရရှိနိုင်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကိုအသုံးပြုလိုသည့် မည်သူမဆိုနှင့် Princeton တက္ကသိုလ်အကြားတွင် ဥပဒေဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်တစ်ခုပါဝင်ပါသည်။

ဤသတင်းအချက်အလက်များကိုလွှဲပြောင်းလက်ခံရယူခြင်း သို့မဟုတ် အသုံးပြုခြင်းပြုလုပ်ရာတွင် အသုံးပြုသူများအနေဖြင့်-

- (က) website မှ လွှဲပြောင်းလက်ခံရယူထားသည့် စာရွက်စာတမ်းကို အမေရိကန်နိုင်ငံမူပိုင် ခွင့်ဥပဒေ (Title 17, United State Code) ဖြင့် ကာကွယ်ထားကြောင်းသိရှိကြပါသည်။
- (ခ) ၎င်းစာရွက်စာတမ်းများကိုပညာရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော၊ ပညာရှင်ဆန်သော၊ စီးပွားရေး မဟုတ်သော ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်သာအသုံးပြုကြပါမည်။
- (ဂ) ဤသတင်းအချက်အလက်များ၏ မည်သည့်အပိုင်းကိုမဆို အခြားတတိယ အဖွဲ့အစည်း ထံသို့ ရောင်းချခြင်း၊ လွှဲပြောင်းခြင်း၊ ခွဲဝေခြင်း၊ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထုတ်ဝေခြင်း၊ ငှားရမ်းခြင်း သို့မဟုတ် အသိပေးခြင်းတို့ ပြုလုပ်မည်မဟုတ်ပါ။ (တတိယအဖွဲ့အစည်း၏ website တွင် ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်း သို့မဟုတ် ပြသခြင်းပြုလုပ်လျှင် Princeton တက္ကသိုလ်၏ ISS အစီအစဉ် သို့မဟုတ် စာကြည့်တိုက်ထံမှ တိကျပြတ်သားသော၊ စာဖြင့်ရေးသားထား သော၊ ခွင့်ပြုချက် လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်)
- (ဃ) ဤစုဆောင်းထားသည့် သတင်းအချက်အလက်များ ပေါင်းစပ်ပါဝင်သည့် သို့မဟုတ် မှီငြမ်းထားသည့် ထုတ်ဝေမှုများ၊ တင်ပြချက်များ သို့မဟုတ် အခြားဆက်သွယ် လုပ်ဆောင်မှု

များအားလုံးတွင် ထိုသတင်းအချက်အလက်များမှာ ISS website မှ ရရှိကြောင်းကို အသိအမှတ်ပြုဖော်ပြပါမည်။ အကြံပြုလိုသည့် ကိုးကားဖော်ပြချက် ပုံစံမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်-

[စာရေးသူ (ဖော်ပြထားလျှင်)], [ခေါင်းစဉ်], Innovations For Successful Societies, Princeton University, <http://princeto.edu/successfulsocieties> မှ ရရှိသည်။ [website မှ ရရှိသည့်နေ့]

- (င) ကိစ္စရပ်အလိုက် လေ့လာချက်တွင် အသုံးပြုထားသည့် ကိုးကားချက်များသည် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခံရသူ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာအမြင်ရှုထောင့်ဖြစ်ကြောင်းသိရှိကြပါသည်။ စုဆောင်း ထားသည့် သတင်းအချက်အလက်များ၏ တိကျမှန်ကန်မှုအတွက် ကြိုးပမ်း ထားသော်လည်း Princeton University သည် online မှ ရရှိသည့် မည်သည့်သတင်းအချက်အလက်များအတွက်မဆို တိကျမှန်ကန်မှု၊ ပြည့်စုံမှု၊ အချိန်မီမှု သို့မဟုတ် အခြားဝိသေသ လက္ခဏာများအတွက် အာမခံမည်မဟုတ်ပါ။
- (စ) အချက်အလက်စုဆောင်းသိုမှီးသည့် ပုံစံနှင့်/ သို့မဟုတ် အကြောင်းအရာနှင့် website ကို ပြင်ဆင်မည်၊ နောက်ဆုံးအခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီအောင်ပြုလုပ်မည် သို့မဟုတ် အချိန်ကာလအလိုက် မွမ်းမံမည်ကိုသိရှိကြပါသည်။
- (ဆ) အချက်အလက်များသိုမှီးထားရှိမှုကိုရယူရန်နှင့် အသုံးပြုရန်မှာမိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင် စွန့်စားမှုဖြစ်ကြောင်းလက်ခံပါသည်။ သိုမှီးထားမှုမှ အချက်အလက်များကိုအသုံးပြုခြင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် မည်သည့်ဆုံးရှုံးမှုများ သို့မဟုတ် ပျက်စီးမှုများအတွက်မဆို Princeton University တွင် တာဝန်ရှိစေမည်မဟုတ်ပါ။ သိုမှီးထားမှုစနစ်၏ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့်ပတ်သက်သောမည်သည့်မှားယွင်းမှု သို့မဟုတ် ပျောက်ဆုံးမှုအတွက်မဆို Princeton University က တာဝန်မရှိပါ။

ISS သည် Princeton University ၏ Woodrow Wilson ပြည်သူ့ရေးရာနှင့် နိုင်ငံတကာရေးရာကျောင်းနှင့် Bobst Center for Peace & Justice တို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် အစီအစဉ် တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ Woodrow Wilson ကျောင်းသည် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအလုပ်များအတွက် ကျောင်းသားများကို ပြင်ဆင်ပေးပြီး မူဝါဒပိုင်းနှင့် အုပ်ချုပ်မှုပိုင်းတွင် ပညာရပ်ပိုင်း သုတေသနလုပ်ငန်းများကိုပံ့ပိုးပေးပါသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် မျှတမှုအတွက် Bobst Center ၏ ရည်မှန်းချက်မှာ နိုင်ငံများအတွင်းနှင့် နယ်ခြားတစ်လျှောက် လုံးတွင် တိုင်းရင်းသားခေလွှတ်ထုံးစံနှင့် ဘာသာရေးယုံကြည်မှု များအတွက် နှစ်ဖက်နားလည်မှုနှင့် လေးစားမှုမှ တဆင့် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တရားမျှတမှုဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားများ တိုးပွားလာစေရန်ဖြစ်ပါသည်။